

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ
Π.Μ.Σ. ΜΟΝΤΕΛΑ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ

Περιλήψεις και abstracts Μεταπτυχιακών Διπλωματικών Εργασιών
μεταπτυχιακών φοιτητών/τριών
με έτος εισαγωγής το ακαδημαϊκό έτος 2007-08

Περιεχόμενα

426M/2007001 ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ	3
426M/2007002 ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	4
426M/2007003 ΠΑΝΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ	5
426M/2007004 ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ	6
426M/2007005 ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΔΟΜΝΙΚΗ	7
426M/2007006 ΚΩΣΤΑΛΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	9
426M/2007007 ΠΑΠΑΣΙΔΕΡΗΣ ΣΠΥΡΟΣ	10
426M/2007008 ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ	12
426M/2007009 ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥ	13
426M/2007010 ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	17
426M/2007011 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	18
426M/2007012 ΔΑΜΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	20
426M/2007013 ΜΠΑΤΣΟΥΤΑ ΜΑΡΙΑ	21
426M/2007014 ΛΟΛΑΚΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ	23
426M/2007015 ΔΕΜΟΙΡΑΚΟΣ ΔΟΥΚΑΣ	24
426M/2007016 ΚΑΝΑΡΗ ΕΛΕΝΗ	25
426M/2007017 ΚΟΝΤΟΥΛΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ	26
426M/2007018 ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	27

426M/2007019	ΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΝΑ.....	28
426M/2007020	ΚΑΡΑΪΣΑΡΛΗ ΟΥΡΑΝΙΑ.....	30
426M/2007022	ΜΑΘΙΟΥΔΗ ΦΩΤΕΙΝΗ.....	32
426M/2007023	ΚΑΝΕΛΛΟΥ ΑΡΕΤΗ	33
426M/2007024	ΛΑΪΝΑ ΜΑΡΙΑ.....	34
426M/2007025	ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΕΛΙΣΑΒΕΤ	35
426M/2007026	ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΛΕΝΗ.....	37
426M/2007027	ΣΚΥΛΛΑΚΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ –ΚΑΤΙΝΑ	38
426M/2007028	ΒΙΤΖΗΛΑΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ.....	39
426M/2007029	ΣΕΡΕΣΛΗ ΜΕΡΟΠΗ.....	40
426M/2007030	ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΛΕΝΗ	42
426M/2007031	ΠΕΤΑΥΡΑΚΗ ΙΩΑΝΝΗΣ	43
426M/2007032	ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.....	44
426M/2007033	ΧΟΥΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	46
426M/2007034	ΠΕΠΟΥΔΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ	47
426M/2007035	ΤΣΙΡΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	48
426M/2007036	ΠΑΛΑΙΟΔΗΜΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ	49
426M/2007037	ΣΙΜΙΝΤΖΗ ΘΕΟΔΩΡΑ.....	50
426M/2007038	ΧΑΡΤΕΡΟΥ ΜΑΡΙΑ	51
426M/2007039	ΧΑΜΟΥΖΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ	52
426M/2007040	ΧΑΔΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΑ	53
426M/2007041	ΡΑΝΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ	55
426M/2007042	ΠΟΤΣΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ.....	56
426M/2007043	ΠΛΙΑΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.....	57
426M/2007044	ΜΠΑΚΑΡΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ.....	58
426M/2007045	ΤΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	59
426M/2007046	ΣΑΛΙΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	60

426M/2007001 ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

«Στάσεις και απόψεις των εκπαιδευτικών και διευθυντών σχολικών μονάδων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για την επικοινωνία μεταξύ του Συλλόγου Διδασκόντων και του Διευθυντή του σχολείου. (Η περίπτωση των Δημοτικών Σχολείων στη Δ' Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αθήνας και στη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Ανατολικής Αττικής)»

Καθηγητής Αναστάσιος Κοντάκος, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η έρευνα εστίασε στη διερεύνηση των απόψεων και των στάσεων των εκπαιδευτικών απέναντι στην επικοινωνία μεταξύ Διευθυντή και Συλλόγου Διδασκόντων, στη διερεύνηση των παραγόντων που διαμορφώνουν το φαινόμενο της επικοινωνίας τους, στην περιγραφή των μορφών που παίρνει, στις συνθήκες κάτω από τις οποίες πραγματοποιείται, στους παράγοντες που συμβάλλουν στην επιτυχημένη επικοινωνία, στα εμπόδια και τις συμπεριφορές που οδηγούν σε αναποτελεσματική επικοινωνία και, τέλος, στις γενικότερες αντιλήψεις τους σχετικά με το φαινόμενο της επικοινωνίας όπως αυτό γίνεται αντιληπτό στα πλαίσια των συνεδριάσεων του Συλλόγου Διδασκόντων. Τα ερευνητικά ερωτήματα κινήθηκαν γύρω από τους παρακάτω άξονες: Θεωρείται η επικοινωνία μεταξύ Διευθυντή και Συλλόγου Διδασκόντων επιτυχημένη; Οδηγεί η υπάρχουσα επικοινωνία στη συνεργασία και στην αποφυγή των εντάσεων, των συγκρούσεων και των διαφορών που αναφύονται στη σχολική μονάδα; Ποια θεωρούνται τα απαραίτητα στοιχεία για την αποτελεσματική επικοινωνία ανάμεσα στο διευθυντή και στους εκπαιδευτικούς της σχολικής μονάδας; Ποια είναι τα προβλήματα που εμποδίζουν την ανάπτυξη ενός καλού επικοινωνιακού κλίματος; Πώς εκδηλώνεται η επικοινωνία στις συνεδριάσεις του Συλλόγου Διδασκόντων; Σε ποιους τομείς επικεντρώνεται; Για ποιο λόγο επικοινωνούν οι εκπαιδευτικοί κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων του Συλλόγου Διδασκόντων; Υπάρχει αποτελεσματικός τρόπος επικοινωνίας στη συμμετοχή όλων στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, στην παροχή κινήτρων και στην επιβράβευση; Η συλλογή των δεδομένων έγινε την άνοιξη του 2009 με την τεχνική του ανώνυμου ερωτηματολογίου σε επιλεγμένο (με τυχαία στρωματοποιημένη δειγματοληψία) δείγμα σχολείων. Με τη στατιστική ανάλυση των ευρημάτων έγινε προσπάθεια αξιολόγησης και κατάταξης παραγόντων που επηρεάζουν διάφορες εκφάνσεις του φαινομένου της επικοινωνίας, έγινε έλεγχος απαντήσεων ανά ζεύγη ερωτήσεων και ανά ομάδες. Από την εξέταση των ευρημάτων προέκυψαν διαπιστώσεις και συμπεράσματα και αναδείχθηκαν σημεία στην επικοινωνία που χρήζουν βελτίωσης. Επιγραμματικά, θα μπορούσε να τονιστεί ότι έγινε σαφής η πολυποίκιλη σπουδαιότητα που κατέχει η επικοινωνία για τη λειτουργία του σχολείου.

426M/2007002 ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ

«Στάσεις και απόψεις των εκπαιδευτικών και των μελών του Π.Υ.Σ.Π.Ε. για την επικοινωνία μεταξύ του Υπηρεσιακού Συμβουλίου και των εκπαιδευτικών Π.Ε. (Η περίπτωση των υποψηφίων διευθυντών στη Β΄ Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αθήνας κατά τις αξιολογικές

Καθηγητής Αναστάσιος Κοντάκος, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η έρευνα, στα πλαίσια του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών «Μοντέλα Σχεδιασμού και Ανάπτυξης Εκπαιδευτικών Μονάδων», είχε ως σκοπό τη διερεύνηση των στάσεων και των απόψεων των εκπαιδευτικών σε σχέση με την επικοινωνία τους με τα μέλη των υπηρεσιακών συμβουλίων. Κεντρικό σημείο αναφοράς ήταν η αποτελεσματική και λειτουργική επικοινωνία των εκπαιδευτικών με τα Π.Υ.Σ.Π.Ε., ώστε να εξασφαλίζεται η αρμονία και η συνεργασία στις σχέσεις όλων. Προσπαθήσαμε να καταγράψουμε τους τρόπους της μεταξύ τους επικοινωνίας, καθώς και τα εμπόδια που υπάρχουν και τα οποία δημιουργούν περαιτέρω δυσκολίες στην προσπάθεια για επίτευξη των στόχων του σχολείου. Μελετήθηκε η περίπτωση των υποψηφίων διευθυντών στη Β΄ Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης Αθήνας κατά τις αξιολογικές κρίσεις του 2007, όπου υπήρξε μια διαδικασία αθρόας επικοινωνιακής συμμετοχής των εκπαιδευτικών. Υπό το πρίσμα αυτού του ερευνητικού σκοπού διατυπώθηκαν ερευνητικά ερωτήματα: Υπάρχει η δυνατότητα εύκολης και άμεσης επικοινωνίας και κάτω από ποιες προϋποθέσεις; Θεωρείται αναγκαία η επικοινωνία και η προσωπική επαφή και για ποιους λόγους; Θεωρείται επιτυχημένη η επικοινωνία που υπήρξε και πώς μπορεί να χαρακτηριστεί το επικοινωνιακό κλίμα κατά τη διάρκεια της συνέντευξης; Ποιοι παράγοντες θεωρούνται ως απαραίτητες προϋποθέσεις για την επιτυχημένη επικοινωνία καθώς και ποιοι θεωρούνται ως εμπόδια; Ποιος ο βαθμός σημαντικότητας των μη λεκτικών μηνυμάτων και ποιοι οι σημαντικοί παράγοντες της μη λεκτικής επικοινωνίας; Ποιος ο βαθμός εναρμόνισης λεκτικών και μη λεκτικών στοιχείων της επικοινωνίας; Η συλλογή των δεδομένων έγινε την άνοιξη του 2009 με την τεχνική του ανώνυμου ερωτηματολογίου, σε επιλεγμένο δείγμα από το πληθυσμό αναφοράς μας που αποτέλεσε το σύνολο των υποψηφίων διευθυντών. Από τα αποτελέσματα της έρευνας, επιγραμματικά μπορεί να τονιστεί ότι είναι ζητούμενο η αποτελεσματική επικοινωνία και το καλό επικοινωνιακό κλίμα. Η συστηματική επιμόρφωση των στελεχών εκπαίδευσης, αλλά και κατ' επέκταση όλων των εκπαιδευτικών σε θέματα επικοινωνίας κρίνεται απαραίτητη για την καλύτερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία της εκπαίδευσης.

426M/2007003 ΠΑΝΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

«Η Συμβουλευτική στη Διοίκηση της Εκπαίδευσης: η Συμβολή της Συμβουλευτικής στο ρόλο του Διευθυντή Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης»

Καθηγητής Νικήτας Πολεμικός, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Χριστίνα Παπαηλιού, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ελένη Νικολάου, Διδάσκουσα 407/80, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ο ρόλος του Διευθυντή Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης κρίνεται ιδιαίτερα σημαντικός για τη Διοίκηση της εκπαίδευσης σε επίπεδο νομού μέσα στο γενικότερο πλαίσιο του εκσυγχρονισμού της Δημόσιας Διοίκησης, προκειμένου να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις και στις ανάγκες της σύγχρονης και παγκοσμιοποιημένης κοινωνίας. Ο Διευθυντής καλείται να διαθέτει, εκτός από τη διοικητική εμπειρία που χαρακτηρίζει το θεσμό μέχρι και σήμερα, την επιστημονική γνώση του αντικειμένου της Διοίκησης, αλλά και πλήθος δεξιοτήτων. Ηγετικές και συμβουλευτικές δεξιότητες που μετατρέπουν τον παραδοσιακό Διευθυντή σε Διευθυντή-Ηγέτη και Διευθυντή-Ηγέτη-Σύμβουλο. Διερευνάται μία νέα μορφή Διοίκησης με επίκεντρο τις δεξιότητες του Διευθυντή, τον άνθρωπο-εργαζόμενο και την αποδοτικότητα του οργανισμού. Επιχειρείται η συνένωση της Διοίκησης με την Ηγεσία και τη Συμβουλευτική μέσα από τη σύγκριση των ηγετικών και συμβουλευτικών δεξιοτήτων, καθώς και με την εφαρμογή της συμβουλευτικής στην επικοινωνία και στην ανάπτυξη διαπροσωπικών σχέσεων, στη διαχείριση των συγκρούσεων και στην παρακίνηση του ανθρώπινου δυναμικού μέσα στον εκπαιδευτικό οργανισμό.

426M/2007004 ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΖΑΦΕΙΡΙΟΣ

«Εξ Αποστάσεως Επιμόρφωση προπονητών πάλης»

Αντώνιος Λιοναράκης, Επίκουρος Καθηγητής Ε.Α.Π.

Καθηγήτρια Αγγελική Δημητρακοπούλου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Γεώργιο Φεσάκη, Λέκτορας, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Αντικείμενο της παρούσας εργασίας είναι η δημιουργία μίας βάσης, ώστε να συντεθεί ένα εγχειρίδιο για τον Καθηγητή Φυσικής Αγωγής στο άθλημα της πάλης, που θα περιλαμβάνει την ύλη που πρέπει να διδαχθεί ένας μαθητής της Α', Β' ή Γ' Τάξης του Γυμνασίου στο Τμήμα Αθλητικής Διευκόλυνσης.

426M/2007005 ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΔΟΜΝΙΚΗ

«Απόψεις εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για τη διευθέτηση των συγκρούσεων στα σχολεία τους, Η περίπτωση του Ν. Αττικής»

Καθηγητής Χρήστος Σαΐτης, Π.Τ.Δ.Ε του Πανεπιστημίου Αθηνών

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Οι συγκρούσεις στο σχολείο παραμένουν μέχρι στιγμής ένα από τα προβλήματα της εκπαίδευσης, προσανατολίζοντας την έρευνα σε πολλαπλούς άξονες. Αποτελεί ιδιαίτερη πτυχή του ευρύτερου θέματος της σχολικής αναβάθμισης του εκπαιδευτικού έργου και έχει ιδιαίτερη σημασία, καθώς αποτελεί έναν επιπλέον δείκτη της αποτελεσματικότητας ή μη του σχολείου. Η έννοια της σύγκρουσης και των αντιπαραθέσεων μεταξύ των εκπαιδευτικών του Δημοτικού Σχολείου, τα αίτια τα οποία τις προκαλούν, οι στρατηγικές διαχείρισής τους και τα αποτελέσματά τους αποτελούν τον πυρήνα αυτής της έρευνας. Συγκεκριμένα, στόχος της έρευνάς μας είναι να διερευνηθούν οι απόψεις των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Νομού Αττικής σχετικά με το φαινόμενο των συγκρούσεων μεταξύ τους, δηλαδή οι αιτίες, η διευθέτηση και τα αποτελέσματα των διενέξεων αυτών και τέλος να καταλήξουμε σε τεκμηριωμένες προτάσεις σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, αναδεικνύοντας τα προβλήματα που δημιουργούνται τόσο στους εκπαιδευτικούς όσο και στο σχολικό περιβάλλον γενικότερα. Η εργασία αποτελείται από δύο μέρη, το θεωρητικό και το ερευνητικό. Το πρώτο μέρος -θεωρητικό- περιλαμβάνει δύο κεφάλαια Στο πρώτο διατυπώνεται το ερευνητικό μας πρόβλημα, η καταγραφή του σκοπού και των υποθέσεων της έρευνας, οι λόγοι για τους οποίους καθίσταται αναγκαία η διεξαγωγή της έρευνας, υπογραμμίζονται οι προϋποθέσεις και οριοθετείται το πρόβλημα. Στο δεύτερο κεφάλαιο, παρουσιάζεται η ανασκόπηση της βιβλιογραφίας και τα ερευνητικά δεδομένα σχετικά με τις «συγκρούσεις στο σχολείο». Περιλαμβάνεται η συμβολή του διευθυντή στη διευθέτηση των συγκρούσεων και αναφέρονται οι παράμετροι αποτελεσματικής διευθέτησης των συγκρούσεων στις εκπαιδευτικές μονάδες. Στο δεύτερο μέρος – εμπειρικό - παρουσιάζεται η μεθοδολογία της έρευνας και η διατύπωση προτάσεων που απορρέουν από τα πορίσματα της έρευνας. Ως πληθυσμός έρευνας επιλέχθηκε το σύνολο των εκπαιδευτικών Δημοτικών Σχολείων της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης του Νομού Αττικής. Στην παρούσα έρευνα πήραν μέρος συνολικά 200 εκπαιδευτικοί. Για την υλοποίηση της έρευνας χρησιμοποιήθηκε ερωτηματολόγιο αυτοαναφοράς το οποίο τελικώς περιελάμβανε συνολικά 19 ερωτήσεις κλειστού και ανοικτού τύπου. Για την ανάλυση των δεδομένων από τα ερωτηματολόγια χρησιμοποιήθηκε το στατιστικό πακέτο «SPSS for Windows 14.0». Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι: α) το φαινόμενο των συγκρούσεων μεταξύ των εκπαιδευτικών στο σχολικό περιβάλλον παρουσιάζεται αρκετά συχνά, με μεγάλη ένταση, με αποτέλεσμα τη δυσλειτουργία των εκπαιδευτικών μονάδων και τη δυσαρέσκεια όσων υπηρετούν σε αυτές, β) ο εργασιακός χώρος του σχολείου αποτελεί εστία ποικίλων αιτιών που προκαλούν τις συγκρούσεις, γ) διαφοροποιούνται οι στρατηγικές διαχείρισης των συγκρούσεων

των εκπαιδευτικών, δ) η μορφή άσκησης της σχολικής ηγεσίας παίζει σπουδαίο ρόλο στη διεύθυνση των τριβών που ανακύπτουν και ε) οι συγκρούσεις είναι δυνατόν να επιφέρουν αρνητικά και θετικά αποτελέσματα στη λειτουργία του σχολείου. Τέλος, πιστεύεται ότι η συνέχιση της έρευνας με το ίδιο μεθοδολογικό εργαλείο, αλλά με δεδομένα ανάλυσης που θα προέρχονται από ένα δείγμα του ευρύτερου πληθυσμού, θα μπορούσε να συλλάβει περισσότερες διαστάσεις του φαινομένου. Επίσης, ο σαφής καθορισμός των αρμοδιοτήτων του διευθυντή από την πολιτεία, η διαμόρφωση θετικού κλίματος εργασίας στο σχολείο, η εξασφάλιση οικονομικών πόρων στη σχολική μονάδα, η λειτουργία ενός ορθολογικού και προστατευτικού σχολικού κανονισμού, η υλοποίηση προγραμμάτων πρωτογενούς πρόληψης, ο σχεδιασμός προγράμματος που να διευκολύνει τη συναισθηματική, κοινωνική και ηθική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών, η κατάρτιση και επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε θέματα διαχείρισης κρίσεων θα μπορούσαν να συμβάλλουν στην αξιοποίηση των συγκρούσεων μεταξύ των εκπαιδευτικών σε δημιουργική κατεύθυνση.

426M/2007006 ΚΩΣΤΑΛΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Καταγραφή των υποδομών Τεχνολογίας Πληροφορικής και Επικοινωνιών των δημοσίων δημοτικών σχολείων του νησιού της Ρόδου

Γεώργιο Φεσάκη, Λέκτορας, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η παρούσα μεταπτυχιακής εργασίας πραγματεύεται τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ο εκπαιδευτικός κατά την οργάνωση και υποστήριξη μιας διαδικασίας συνεργατικής μάθησης. Τα προβλήματα εντοπίζονται κυρίως στη σύσταση της ομάδας ή των ομάδων, μια πολύ βασική παράμετρος για την επιτυχία της όλης διαδικασίας. Μια παράμετρος η οποία αρχικά μπορεί να μην φαίνεται τόσο σημαντική ή φαινομενικά να μην παρουσιάζει δυσκολίες για τον καθορισμό της αλλά, όπως φαίνεται και από την βιβλιογραφική έρευνα, υπάρχουν μια σειρά από μεταβλητές τις οποίες πρέπει να λάβει υπόψη του ο εκπαιδευτής, κυρίως κατά τη φάση του σχεδιασμού, για να οδηγηθεί αυτός και οι εκπαιδευόμενοι του στο βέλτιστο γνωστικό αλλά και οργανωτικό αποτέλεσμα. Ειδικότερα, όταν αναφερόμαστε στη Συνεργατική Μάθηση υποστηριζόμενη από ηλεκτρονικούς υπολογιστές, στις μεταβλητές αυτές έρχεται να προστεθεί και μια νέα, που αφορά στον κατεχοχόν χώρο διεξαγωγής αυτής της μορφής μάθησης μέσα στο Ελληνικό Σχολείο. Ο χώρος αυτός είναι συνήθως το Σχολικό Εργαστήριο Πληροφορικής και Εφαρμογών Η/Υ ο εξοπλισμός και η οργάνωση του οποίου συνήθως θέτει περεταίρω προβλήματα. Υπάρχουν παραδείγματα στα οποία η επιλογή των ομάδων όχι απλά δεν λειτούργησε θετικά προσφέροντας ουσιαστικό αποτέλεσμα στους συμμετέχοντες αλλά αντιθέτως λειτούργησε αρνητικά αποθαρρύνοντας τον εκπαιδευτή στην περαιτέρω προσπάθεια του για ένταξη του μοντέλου της Συνεργατικής Μάθησης στην εκπαιδευτική διαδικασία. Σε μια προσπάθεια διερεύνησης των παραπάνω, διεξαγάγαμε σχετική έρευνα σε εκπαιδευτικούς του Νομού Δωδεκανήσου. Τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής ανέδειξαν αρκετά χρήσιμα στοιχεία. Απώτερος σκοπός της εργασίας μας, είναι ο περεταίρω προβληματισμός των εκπαιδευτικών που οργανώνουν δράσεις Συνεργατικής Μάθησης με χρήση Η/Υ ως προς τον τρόπο με τον οποίο θα χωρίζουν τους μαθητές τους σε ομάδες. Σε αυτόν τον τομέα, πιστεύουμε ότι τα αποτελέσματα της έρευνας μας θα τους είναι πολύ χρήσιμα.

426M/2007007 ΠΑΠΑΣΙΔΕΡΗΣ ΣΠΥΡΟΣ

«Η επίδραση καινοτόμων προσεγγίσεων στη δημιουργία κοινότητας μάθησης: Το παράδειγμα του μαθήματος της Χημείας της Β΄ Γυμνασίου»

Καθηγητής Ιωάννης Χατζηγεωργίου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Αγγελική Γιαννικοπούλου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Γεώργιο Φεσάκη, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Στην εποχή μας οι κοινές ανάγκες και οι στόχοι απαιτούν μια ολοένα και πιο στενή ανταλλαγή σκέψεων. Η κοινή δημιουργική δραστηριότητα είναι στοιχείο που λείπει από το σημερινό σχολείο, το οποίο επιπροσθέτως συνεχίζει να είναι απομονωμένο από την καθημερινή ζωή. Εξερευνώντας τις σύγχρονες θεωρίες μάθησης, (του γνωστικού εποικοδομισμού, του κονστρουκτιβισμού, της εγκατεστημένης μάθησης,) σταχυολογήθηκε πως θα πρέπει να σχεδιάζονται μαθήματα που να ταιριάζουν στα αναπτυξιακά στάδια των μαθητών και να βοηθούν τη λογική και την εννοιολογική τους ανάπτυξη. Να σχεδιάζονται μαθήματα όπου η μάθηση εξελίσσεται και καθοδηγείται μέσα από μια κοινωνική διάδραση. Μέσω της αλληλεπίδρασης να δίνονται νέες ευκαιρίες συμμετοχής των μαθητών και μαθητριών ώστε η γνώση να επιτελείται μέσα από τη δράση. Οι θεωρίες αυτές άνοιξαν το δρόμο στη δημιουργία μιας κοινότητας μάθησης, όπου τα μέλη της, έχοντας κοινούς στόχους, επικοινωνούν, αλληλεπιδρούν, αλληλοβοηθούνται, εμπιστεύονται το ένα το άλλο και συμμετέχουν ενεργά στην κοινότητα. Την κοινότητα μάθησης έρχεται να στηρίξει και η θεωρία της δραστηριότητας που υποστηρίζει, πως οι αλληλεπιδράσεις συνίστανται από δραστηριότητες που αναδύουν το ανθρώπινο πνεύμα και όπου η ανθρώπινη δημιουργικότητα παίζει πρωτεύοντα ρόλο. Εξερευνώντας τρόπους με τους οποίους μπορεί να δημιουργηθεί μια κοινότητα μάθησης μέσα στη σχολική τάξη, χρησιμοποιώντας την ανθρώπινη δημιουργικότητα, θεωρήθηκε πως οι θεατρικές τεχνικές ως μαθησιακό εργαλείο, θα μπορούσαν να δημιουργήσουν νέους δρόμους στην μαθησιακή διαδικασία όσο αφορά το μάθημα της χημείας. Με το θέατρο στην εκπαίδευση δημιουργείται μια βιωματική εμπειρία, όπου το παιδί παίζοντας συγκεντρώνεται, απορροφάται και προκαλείται το ενδιαφέρον του. Μέσα από τις δραματοποιήσεις, όπου εμπιέρονται δραστηριότητες, ατομικές ή ομαδικές, το παιδί εκφράζεται, συνεργάζεται, αλληλεπιδρά και αναπτύσσεται. Ανταλλάσσει εμπειρική και λανθάνουσα γνώση μέσω της οποίας επέρχεται αφενός μεν η κατανόηση των πράξεων και των μηνυμάτων, αφετέρου δε η ενεργή συμμετοχή. Με βάση τους στόχους των κοινοτήτων μάθησης παρατίθενται στοιχεία με τα οποία υποστηρίζεται πως οι θεατρικές τεχνικές μπορούν να συμβάλουν στη δημιουργία μιας κοινότητας μάθησης στα πλαίσια ενός μαθήματος μέσα στη σχολική τάξη. Τέτοια στοιχεία είναι η συλλογικότητα και η συνεργασία, η φαντασία (ως συνδυασμός συναισθήματος και λόγου), η επεξεργασία των πράξεων σε προσωπικό και κοινωνικό επίπεδο και η συνειδητοποίηση της βιωματικής εμπειρίας. Σκοπός της εργασίας αυτής είναι να διερευνηθεί αν μπορούμε να μετατρέψουμε τη μαθητική κοινότητα σε μια κοινότητα μάθησης, μέσω της δραματοποίησης καθημερινών ιστοριών, ώστε η εκπαιδευτική διαδικασία να διασταυρωθεί πολλές φορές με την πραγματικότητα του παιδιού, και ο μαθητής να γίνει συντάκτος στη μάθηση. Για να επιτευχθεί ο σκοπός της εργασίας θελήσαμε να εισάγουμε τις

τεχνικές θεάτρου σε ένα μέρος του αναλυτικού προγράμματος της Χημείας της Β΄ Γυμνασίου. Για το λόγο αυτό επινοήθηκε ένα διδακτικό πλαίσιο το οποίο εφαρμόστηκε για εννέα (9) διδακτικά δώρα. Κατά τη διάρκεια των μαθημάτων οι μαθητές κατέθεταν τις ήδη υπάρχουσες γνώσεις τους και λανθάνουσες προσωπικές εμπειρίες με σκοπό να δημιουργηθεί μια νέα γνώση η οποία όχι μόνο να εμπεδωθεί και να χρησιμοποιηθεί εφεξής, αλλά να συνδεθεί με την καθημερινότητα τους και να εγκατασταθεί μόνιμα. Επιλέξαμε ένα τμήμα της Β΄ τάξης ενός Γυμνασίου, ανάμεσα στα τέσσερα (4) τμήματα που υπήρχαν. Τα παιδιά του τμήματος αυτού συμμετείχαν για ένα τρίμηνο περίπου στο συγκεκριμένο πρόγραμμα διδασκαλίας. Τα μαθήματα κατεγράφησαν με video camera, για να μπορεί να καταγραφεί η εκπαιδευτική διαδικασία και επιπλέον να μελετηθεί η φυσική παρατήρηση. Στο τέλος του κάθε μαθήματος οι συμμετέχοντες συμπλήρωναν ένα αντίστοιχο φύλλο εργασίας για να αξιολογηθούν οι διδακτικοί στόχοι του αναλυτικού προγράμματος. Μετά το πέρας του προγράμματος τα παιδιά συμπλήρωσαν ερωτηματολόγιο το οποίο αξιολογήθηκε ώστε να διερευνηθεί κατά πόσο επετεύχθησαν οι επιδιωκόμενοι στόχοι της εργασίας και κατά πόσο απαντήθηκαν τα ερευνητικά ερωτήματα της εργασίας. Τέλος τα παιδιά συμμετείχαν, μετά από εύλογο χρονικό διάστημα μετά την περάτωση του προγράμματος, σε ένα test με το οποίο ελέγχονταν κατά πόσο θυμόντουσαν εκείνα που είχαν διδαχθεί. Τα συμπεράσματα που προέκυψαν –είναι τα εξής: Επετεύχθησαν οι γνωστικοί στόχοι του αναλυτικού –προγράμματος Διαφάνηκε μια διατήρηση της γνώσης ικανή να ενσωματωθεί –στην καθημερινότητα των παιδιών. Διαπιστώθηκε η ενεργή συμμετοχή όλων των μελών της τάξης, και η συνεργασία μεταξύ των ακόμα και εκείνων που –είχαν μαθησιακές δυσκολίες. Διαπιστώθηκε πως αναπτύχθηκε η αίσθηση του «ανήκειν» σε μια ομάδα. Τελικά ενισχύεται ο ισχυρισμός πως οι θεατρικές τεχνικές μπορούν να δημιουργήσουν μια κοινότητα μάθησης και εγείρονται ερωτήματα και προκλήσεις ως προς το ποιες δεξιότητες πρέπει να καλλιεργούνται στους μαθητές που πλέον ζουν στην κοινωνία της πληροφορίας.

426M/2007008 ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ

«Η ιδιωτική και κοινωνική αποδοτικότητα της εκπαίδευσης προκειμένου να σπουδάσει κάποιος μηχανικός»

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Αναστάσιο Κοντάκο, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Αντικείμενο της εργασίας αυτής, είναι, να επιχειρηθεί, με βάση τη θεωρία του 'Ανθρώπινου Κεφαλαίου' (human capital), μια προσέγγιση της αποδοτικότητας των επενδύσεων των Διπλωματούχων Μηχανικών ΑΕΙ στις σπουδές των. Έτσι στα πλαίσια της εργασίας αυτής, υπολογίστηκε η Ιδιωτική και η Κοινωνική Αποδοτικότητα των σπουδών για την απόκτηση πτυχίου Διπλωματούχου Μηχανικού ΑΕΙ, & αν είναι οικονομικώς συμφέρουσα η απόφαση να σπουδάσει κάποιος Μηχανικός, λαμβάνοντας υπόψη τα εισοδήματα μόνο όσων εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα. Από τα αποτελέσματα της μελέτης προκύπτει ότι, η αποδοτικότητα της επένδυσης στις σπουδές του Μηχανικού είναι μια συμφέρουσα, από οικονομική άποψη, επένδυση. Μια επένδυση, όμως, που εξαρτάται από τα οικονομικά δεδομένα της αγοράς, από τα τυπικά έτη σπουδών, τα πραγματικά έτη σπουδών, αλλά και από άλλα προσωπικά δεδομένα ή επιλογές που κάνει κάποιος.

426M/2007009 ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥ

«Διαπολιτισμική Συμβουλευτική στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση του Νομού Αττικής: Απόψεις εκπαιδευτικών και μαθητών»

Καθηγητής Νικήτας Πολεμικός, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Χρίστο Γκόβαρη, Αναπληρωτή Καθηγητή Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες και ανάγκες καθώς και η πολιτική πραγματικότητα σε παγκόσμιο επίπεδο σύμφωνα με τον Γκόβαρη (2001, σ. 11), επηρεάζουν τη δημογραφική σύνθεση των χωρών υποδοχής και αποτελεί ένα σημαντικό παράγοντα διαμόρφωσης του πολυπολιτισμικού χαρακτήρα των σύγχρονων κοινωνιών. Η μετατροπή της ελληνικής κοινωνίας σε πολυπολιτισμική, προϊόν της τελευταίας εικοσαετίας, επέφερε σημαντικές αλλαγές σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτισμικής ζωής της χώρας. Η ιδιαίτερη πρόκληση που καλούνται σήμερα να αντιμετωπίσουν οι πολυπολιτισμικές κοινωνίες συνίσταται κυρίως στη διαμόρφωση ενός εκπαιδευτικού και κοινωνικού περιβάλλοντος που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις απαιτήσεις όλων των κοινωνικών και πολιτισμικών ομάδων και να προαγάγει τη δημιουργική αλληλεπίδραση των πολιτισμών μεταξύ γηγενών και αλλοδαπών. Η δημιουργική αυτή αλληλεπίδραση επιτυγχάνεται μέσα από τις αρχές της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, η οποία αποτελεί μία απάντηση στην πολυπολιτισμική πρόκληση και στην πολυπλοκότητα των εκπαιδευτικών και κοινωνικών προβλημάτων. Το εκπαιδευτικό σύστημα, ως ο κατεξοχήν θεσμός στήριξης των μαθητών διαφορετικής γλωσσικής και πολιτισμικής προέλευσης, καλείται να κάνει πράξη την ισότητα των εκπαιδευτικών ευκαιριών μέσα από τη θέσπιση κατάλληλων προγραμμάτων που θα διέπονται από τις αρχές της διαπολιτισμικής παιδαγωγικής προσέγγισης. Έτσι, το σύγχρονο σχολείο καλείται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στη δημιουργία προϋποθέσεων αποδοχής και αναγνώρισης του πλουραλισμού και της ετερότητας ως βασικών γνωρισμάτων του κοινωνικού γίνεσθαι. Βέβαια, η εκπλήρωση του ρόλου αυτού δεν είναι εφικτή χωρίς την προσαρμογή του ίδιου του εκπαιδευτικού συστήματος στα νέα δεδομένα κοινωνικοποίησης που διαμορφώνει η πολυπολιτισμικότητα. Η διαδικασία προσαρμογής της εκπαίδευσης στη γλωσσική και πολιτισμική πολυφωνία, προϋποθέτει την υπέρβαση του μονοπολιτισμικού και μονογλωσσικού της χαρακτήρα και τον επαναπροσδιορισμό του όρου 'γενική παιδεία' με γνώμονα τον πλουραλισμό και τη διαφορετικότητα. Τα εκπαιδευτικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα παιδιά διαφορετικής γλωσσικής και πολιτισμικής προέλευσης στο ελληνικό σχολείο δεν είναι εντελώς άγνωστα δεδομένου ότι η ελληνική κοινωνία δεν υπήρξε ποτέ απόλυτα ομοιογενής όσον αφορά τη σύνθεση του πληθυσμού της. Επιπλέον, ο πολιτισμικός πλουραλισμός της ελληνικής κοινωνίας δε σημαίνει απλά ότι "διαφορετικές" πολιτισμικές ομάδες κάνουν αισθητή την παρουσία τους σε διάφορες περιοχές της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, αλλά ότι αποτελούν μέρος της κοινωνικής δομής της χώρας. Η εργασία αποσκοπεί στην ανάδειξη της αναγκαιότητας της διαπολιτισμικής συμβουλευτικής στην ελληνική πρωτοβάθμια εκπαίδευση. Αφορμή στάθηκε η σχεδόν παντελής απουσία του θεσμού της διαπολιτισμικής συμβουλευτικής

στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα και η επιταγή άμεσης εφαρμογής του εξαιτίας των προβλημάτων που καλείται να θεραπεύσει. Ευελπιστώντας η διαπολιτισμική συμβουλευτική να εφαρμοστεί και να ευοδωθεί στην ελληνική εκπαίδευση, η παρούσα εργασία στοχεύει στην κινητοποίηση του χώρου και στην ενημέρωση των σχετικών εκπαιδευτικών φορέων. Η παρούσα μεταπτυχιακή εργασία χωρίζεται σε δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος το οποίο αποτελείται από πέντε κεφάλαια τίθεται το θεωρητικό υπόβαθρο της εργασίας και στο δεύτερο μέρος παρουσιάζονται τα ερευνητικά δεδομένα της έρευνας. Αναλυτικότερα: Στο πρώτο κεφάλαιο παρουσιάζονται οι απόψεις της πανεπιστημιακής κοινότητας, σε διεθνές και ελληνικό επίπεδο, αναφορικά με τις έννοιες πολυπολιτισμικότητα και διαπολιτισμικότητα και ποια η σχέση τους με την αγωγή και εκπαίδευση στο χώρο του σχολείου. Στην ελληνική βιβλιογραφία οι έννοιες αυτές χρησιμοποιούνται σχεδόν ως ταυτόσημες. Ακόμη τίθενται οι βασικές αρχές και στόχοι της διαπολιτισμικής αγωγής- εκπαίδευσης, τις οποίες ο Δαμανάκης (2003) συνόψισε σε τρία βασικά αξιώματα της διαπολιτισμικής θεωρίας, στο αξίωμα της ισοτιμίας των λαών, στο αξίωμα της ισοτιμίας του μορφωτικού κεφαλαίου ατόμων διαφορετικής προέλευσης και, τέλος, στο αξίωμα της παροχής ίσων ευκαιριών. Στη συνέχεια, στο δεύτερο κεφάλαιο αναλύονται τα μοντέλα εκπαίδευσης στις πολυπολιτισμικές κοινωνίες: Το αφομοιωτικό μοντέλο, το μοντέλο της ενσωμάτωσης, το πολυπολιτισμικό μοντέλο, το αντιρατσιστικό και το διαπολιτισμικό μοντέλο. Η ανάλυση των μοντέλων αυτών επιδιώκει να κατανοηθούν οι ιδεολογικές αφετηρίες των διαφόρων προσπαθειών στο επίπεδο της εκπαιδευτικής πολιτικής και πρακτικής. Στη συνέχεια, στο τρίτο κεφάλαιο, επιχειρείται η ιστορική προσέγγιση της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, έννοιας σχετικά πρόσφατης στο χώρο της εκπαίδευσης. Όσον αφορά τη διεθνή εμπειρία, η ανάλυση εστιάζεται στις Η.Π.Α., τον Καναδά και την Αυστραλία που αποτελούν παραδοσιακές χώρες μετανάστευσης και οι οποίες διαφοροποιούνται από την Ευρώπη, η οποία μετά το δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο μετατρέπεται ουσιαστικά από ήπειρο αποστολής σε ήπειρο εγκατάστασης μεταναστών. Στην Ευρώπη, η διαπολιτισμική διάσταση στην εκπαιδευτική διαδικασία εμφανίστηκε προς το τέλος της δεκαετίας του 1970 και εστιάστηκε αρχικά στην εκπαίδευση του μεταναστευτικού εργατικού δυναμικού. Εκτός από τη διεθνή και την ευρωπαϊκή εμπειρία, γίνεται αναφορά και στην ελληνική εμπειρία, δεδομένου ότι η Ελλάδα από τα μέσα της δεκαετίας του 1980 μετατρέπεται σταδιακά από χώρα αποστολής μεταναστών σε χώρα υποδοχής και έτσι, εμφανίζεται για πρώτη φορά η έννοια της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης ως απάντηση στην πολυπολιτισμικότητα. Στόχος του τέταρτου κεφαλαίου είναι η ανάδειξη της αναγκαιότητας της συμβουλευτικής, ως θεσμού και λειτουργίας, στα πλαίσια του νέου πολυπολιτισμικού σχολείου. Η πολιτισμική και γλωσσική πολυμορφία στη σύνθεση του μαθητικού πληθυσμού στα ελληνικά σχολεία συνιστά μια εξέλιξη που επηρεάζει σημαντικά τους όρους λειτουργίας της εκπαίδευσης ως θεσμού υποστήριξης της σχολικής και κοινωνικής ένταξης των ατόμων στη βάση της διάχυσης ίσων ευκαιριών για όλους (Unicef, 2001). Το γεγονός αυτό ήταν φυσικό να οδηγήσει σε μια ποσοτική και ποιοτική διαφοροποίηση των αναγκών του μαθητικού πληθυσμού για ενημέρωση, στήριξη και βοήθεια κατά την αντιμετώπιση δυσκολιών και διαταραχών, που εμφανίζονται στη μάθηση και τη συμπεριφορά του. Τέλος στο πέμπτο κεφάλαιο γίνεται αναφορά στη διαπολιτισμική Συμβουλευτική. Ως μια νέα προσέγγιση έχει τις ρίζες της στη πολυπολιτισμικότητα, η οποία δεν συνίσταται σε απλή συνύπαρξη διαφορετικών ομάδων, αλλά προϋποθέτει κατανόηση του τρόπου

σκέψης και λειτουργίας άλλων πολιτισμών, σεβασμό και αποδοχή της ετερότητας, αποτελεσματικές σχέσεις με τον 'άλλο', τον 'διαφορετικό', και ενθάρρυνση της ενσωμάτωσής του στο νέο περιβάλλον. Στο δεύτερο μέρος, περιγράφονται τα αποτελέσματα της έρευνας η οποία συνίσταται στη διερεύνηση των απόψεων των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης όσον αφορά τη σχέση τους με τη διαπολιτισμική εκπαίδευση και την πολυπολιτισμικότητα των σχολικών τάξεων. Η έρευνα που εκπονήθηκε είναι διερευνητικής μορφής στο σημείο που αναζητά να καταγράψει τις ανάγκες ή αντιλήψεις των εκπαιδευτικών για θέματα διαπολιτισμικότητας και συμβουλευτικής, αλλά είναι και περιγραφικής μορφής στο βαθμό που αποτυπώνει την πραγματική κατάσταση των πεποιθήσεων των εκπαιδευτικών. Επιδιώκει να εντοπίσει τις τυχόν ελλείψεις στην εκπαίδευση των εκπαιδευτικών, αλλά και να διερευνήσει τις ανάγκες και τις αντιλήψεις τους για τη διαπολιτισμική προοπτική στο σύγχρονο ελληνικό σχολείο. Σκοπός της έρευνας αυτής είναι η διερεύνηση των υπαρχουσών αναπαραστάσεων, πεποιθήσεων και εντυπώσεων των εκπαιδευτικών για την εφαρμογή της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης στο δημοτικό σχολείο. Ειδικότερα, στόχος της εργασίας είναι η διερεύνηση αφενός της διαπολιτισμικής κατάρτισης-ετοιμότητας και αφετέρου του τρόπου με τον οποίο σκέφτεται και αντιδρά ο Έλληνας εκπαιδευτικός στη νέα πολυπολιτισμική σχολική πραγματικότητα, με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, καθώς και τα μεθοδολογικά εργαλεία που χρησιμοποιεί προκειμένου να έχουν αποτελεσματική διαχείριση των προκλήσεων και των συγκρούσεων που επισυμβαίνουν στο χώρο του δημόσιου σχολείου. Η αρχική υπόθεση της ερευνητικής εργασίας είναι ότι οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης δε διαθέτουν πολιτισμική ετοιμότητα-επάρκεια για την ανάπτυξη αποτελεσματικής διαπολιτισμικής επικοινωνίας με τους μαθητές τους ώστε να μπορούν να αντιμετωπίσουν επαρκώς τα ζητήματα εκπαίδευσης, αλλά και τα προβλήματα συμπεριφοράς που προκύπτουν στο χώρο του σχολείου εξαιτίας της πολυπολιτισμικότητας των τάξεων. Για το λόγο αυτό κρίνεται αναγκαία η εφαρμογή διαπολιτισμικής συμβουλευτικής. Για την επίτευξη του σκοπού της έρευνας, τα ερευνητικά ερωτήματα που διερευνήθηκαν με τα εργαλεία συλλογής δεδομένων και αφορούν τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι τα εξής: 1. Ποια είναι η σχέση των εκπαιδευτικών του δείγματος με τη διαπολιτισμική εκπαίδευση; 2. Στα προγράμματα κατάρτισης, μετεκπαίδευσης και επιμόρφωσης συμπεριλαμβάνεται το μάθημα της Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης; 3. Υπάρχει διαθέσιμο διαπολιτισμικό εκπαιδευτικό υλικό; 4. Τα σχολικά εγχειρίδια έχουν κατάλληλες διαπολιτισμικές δραστηριότητες όπου αναπτύσσεται ο αλληλοσεβασμός προς τις άλλες κουλτούρες; 5. Οι εκπαιδευτικοί έχουν καταρτιστεί στη Συμβουλευτική; 6. Επιτυγχάνεται η διαπολιτισμική προσέγγιση μέσα από το θεσμικό μορφωτικό φορέα, το σχολείο; Το δείγμα της έρευνάς μας αποτελείται από 116 εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης οι οποίοι διδάσκουν σε δημόσια σχολεία στα οποία φοιτούν και μαθητές διαφορετικής γλωσσικής και πολιτισμικής εκπαίδευσης και κατά συνέπεια έρχονται αντιμέτωποι με τα πιθανά προβλήματα εκπαίδευσης αυτής της κατηγορίας των μαθητών. Έπειτα από την ειδική αναφορά στο σκοπό, την υπόθεση, τις ερευνητικά ερωτήματα, τη μέθοδο της έρευνας, το δείγμα, τα ερευνητικά εργαλεία και τη διεξαγωγή της έρευνας, παρουσιάζονται και σχολιάζονται τα αποτελέσματα της έρευνας. Η παρούσα πτυχιακή μελέτη εξετάζει το θέμα της «Διαπολιτισμικής Συμβουλευτικής στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση του Νομού Αττικής: Απόψεις εκπαιδευτικών». Πρόκειται για ένα νέο ερευνητικό αντικείμενο δεδομένου ότι δεν παρέχεται στην

πρωτοβάθμια εκπαίδευση η υποστήριξη της Διαπολιτισμικής Συμβουλευτικής από εξειδικευμένους Συμβούλους. Το γεγονός αυτό, αποτέλεσε το έναυσμα για τη μελέτη του θέματος της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης στα πλαίσια της σύγχρονης ελληνικής εκπαιδευτικής πραγματικότητας.

426M/2007010 ΜΩΡΑΪΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

«Το άγχος του διευθυντή του Δημοτικού Σχολείου και η διαχείρισή του με ανάπτυξη στρατηγικών επικοινωνίας»

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Χρυσάνθη Σκουμπουρδή, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η παρούσα εργασία έχει ως αντικείμενο την ουσιαστική μελέτη, εμβάθυνση και διερεύνηση του φαινομένου του άγχους που βιώνουν οι διευθυντές της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό επιτυγχάνεται με την ανάλυση των πηγών του άγχους, τις επιπτώσεις του στην εργασία και τις επικοινωνιακές στρατηγικές διαχείρισής του. Ως βασικότερος παράγοντας άγχους θεωρήθηκε ο διοικητικός και παράλληλα ο επιστημονικός –παιδαγωγικός ρόλος του διευθυντή της σχολικής μονάδας. Η συλλογή των δεδομένων έγινε με την συμπλήρωση ερωτηματολογίου, το οποίο περιλαμβάνει τα δημογραφικά χαρακτηριστικά, την μόρφωση, την εμπειρία, το είδος της σχολικής μονάδας του κάθε διευθυντή και ερωτήματα τα οποία σχετίζονται με τις πηγές δημιουργίας άγχους στους διευθυντές, τις επιπτώσεις που έχει το άγχος στην εργασία τους, και τις στρατηγικές εφαρμόζουν στο σχολείο τους που σχετίζονται με τη επικοινωνιακή άσκηση διοίκησης. Το δείγμα αποτελούν όλοι οι διευθυντές των Δημοτικών Σχολείων της νήσου Ρόδου και ως εκ τούτου η έρευνα έχει απογραφικό χαρακτήρα. Τα ευρήματα καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι ο διευθυντής της σχολικής μονάδας λειτουργεί υπό συνθήκες έντονου άγχους που σχετίζεται με τους προαναφερόμενους παράγοντες, με συμπεριφορικές επιπτώσεις στην εργασία του, παρότι χρησιμοποιεί σε μεγάλο βαθμό επικοινωνιακή άσκηση διοίκησης, αφού σύμφωνα με την εκπαιδευτική νομοθεσία καλείται ως πρόσωπο που έχει τη βασική ευθύνη της σχολικής κοινότητας να εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις για ένα σχολείο δημοκρατικό, συναγωνιστικό, αποτελεσματικό και ανοικτό στην κοινωνία.

426M/2007011 ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

«Πολυπολιτισμικό Σχολείο: Κοινωνικές σχέσεις και σχολικές επιδόσεις. (Μια εμπειρική έρευνα)»

Χρίστος Γκόβαρης, Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Οριοθέτηση του προβλήματος. Στο χώρο της εκπαίδευσης το φαινόμενο της μετανάστευσης στην Ελλάδα καθώς και της παλιννόστησης έχει αλλάξει σημαντικά τη δημογραφική σύνθεση μεγάλου αριθμού σχολείων σε πολλές περιοχές. Εκτιμάται ότι οι «αλλόφωνοι» μαθητές ξεπερνούν το 12% του συνολικού μαθητικού πληθυσμού. Η πρόκληση τεράστια. Οι ενδείξεις, δυστυχώς, αποθαρρυντικές. Τα αποτελέσματα των ερευνών του Προγράμματος για τη Διεθνή Αξιολόγηση των μαθητών (PISA, 2000, 2003, 2006) αποκάλυψαν ότι οι αλλοδαποί μαθητές, που αποτελούν σημαντικότερη πληθυσμιακή συνιστώσα του ελληνικού σχολείου, υστερούν κατά πολύ στις σχολικές επιδόσεις έναντι των Ελλήνων συμμαθητών τους. Άλλες έρευνες κατέδειξαν ότι υστερούν και στο επίπεδο της αυτοεκτίμησης, ενώ πολλά από τα μεταναστώπουλα εγκαταλείπουν το σχολείο. Στη βάση της λογικής των όσων έχουν προαναφερθεί αυτή η κατάσταση συνεπάγεται σαφέστατα χαμηλό βαθμό προσαρμογής και ένταξης των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία με συνέπειες, πιθανόν, οδυνηρές στο μεσομακροπρόθεσμο μέλλον υπό το βάρος αυτών των δεδομένων θεωρήθηκε χρήσιμη η διεξαγωγή της έρευνας αυτής με στόχο τη διερεύνηση του επιπέδου κοινωνικών σχέσεων και σχολικών επιδόσεων των αλλοδαπών μαθητών στην Ελλάδα, ως δύο βασικών συνιστωσών της σχολικής αποτελεσματικότητας, τη σύγκρισή τους με των Ελληνοπαίδων, την ακριβή αποτύπωση των διαφορών τους και τον εντοπισμό των παραμέτρων που οδηγούν σ' αυτές τις διαφοροποιήσεις, ώστε να καταστεί ευκολότερη η αντιμετώπιση των τυχόν προβλημάτων. Σκοπός και στόχοι της έρευνας. Σκοπός της παρούσας μελέτης είναι η διερεύνηση των στάσεων και των αντιλήψεων μαθητών πολυπολιτισμικών σχολείων Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για τις σχέσεις τους με τους συμμαθητές τους, τους εκπαιδευτικούς και το σχολικό περιβάλλον. Στους επιμέρους στόχους της μελέτης ήταν (α) η εξέταση των διαφορών γηγενών και αλλοδαπών μαθητών στις κοινωνικές σχέσεις, την κοινωνική αποδοχή και τη βαθμολογία (β) η εξέταση των σχέσεων και των αντιλήψεων του μαθητή με την κοινωνική αποδοχή και τη βαθμολογία του στο σχολείο, (γ) η μελέτη των διαφορών μεταξύ μαθητών διαφορετικού φύλου στις κοινωνικές σχέσεις, την κοινωνική αποδοχή και τη βαθμολογία, και (δ) η εξέταση της επίδρασης της σχολικής τάξης στις κοινωνικές σχέσεις, την κοινωνική αποδοχή και τη βαθμολογία των μαθητών. Μάρκου, Γ. (1997). Εισαγωγή στη διαπολιτισμική εκπαίδευση: ελληνική και διεθνής εμπειρία. Αθήνα: Ηλεκτρονικές Τέχνες. Μανταλαρά, Η. (2000). Ομαδοσυνεργατική διδασκαλία και Μάθηση. Αθήνα: Γρηγόρη. Νικολάου, Γ. (2000). Ένταξη και Εκπαίδευση των Αλλοδαπών Μαθητών στο Δημοτικό σχολείο. Από την «Ομοιογένεια» στην Πολυπολιτισμικότητα. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα. Ξωχέλλης, Π. (1981). Θέματα Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης. Αθήνα: Δίπτυχο. Παπιάς, Α. (1998). Διαπολιτισμική Παιδαγωγική. Αθήνα. Παπαστάμου, Σ. (1989). Εγχειρίδιο Κοινωνικής Ψυχολογίας. Αθήνα: Οδυσσεύς. Παπαστυλιανού, Α. (1992). Η ψυχολογική προσαρμογή

των μαθητών- παιδιών παλιννοστούντων (Διδακτορική διατριβή) Τμήμα Φ.Π.Ψ Πανεπιστημίου Αθηνών Παρασκευόπουλος, Ι. (1984). Εξελικτική ψυχολογία (τ. Γ', Σχολική ηλικία). Αθήνα. Τζάνη, Μ. (1983). Σχολική επιτυχία. Αθήνα: Γρηγόρη. Τσιπλητάρης, Α. (1998). Ψυχοκοινωνιολογία της Σχολικής Τάξης. Αθήνα: Εκπαιδευτικών «Περιβολάκι». Φλουρή, Γ. (1989). Αυτοαντίληψη, σχολική επίδοση και επίδραση γονέων. Αθήνα: Γρηγόρη. Φράγκος, Χ. (1998). Ψυχοπαιδαγωγική. Αθήνα: Gutenberg. Φραγκουδάκη, Α. (1985). Κοινωνιολογία της εκπαίδευσης. Θεωρίες για την κοινωνική ανισότητα στο σχολείο. Αθήνα: Παπαζήσης.

In the education field, the phenomena of immigration and repatriation in Greece have significantly changed the demographics of many schools in various areas. It is estimated that students who are "non-Greek" speakers surpass 12% of the total student population. The challenge is immense, still the indications are discouraging. The research results of the Programme of International Student Assessment (PISA 2000, 2003, 2006) revealed that the performance of foreign students - a considerable component of the greek school - is inferior to the performance of Greek students. Other studies have also indicated that immigrant students have low self-esteem, while many abandon school. Research aims and objectives. The aim of this research is to explore attitudes and perceptions of students in primary education multicultural schools towards their classmates, teachers and school environment. Other objectives of the research were a) the examination of differences in social relationships, social acceptance and grading among native and immigrant students. b) the investigation of students' attitudes towards social acceptance and school grades, c) the study of differences among students of different sex concerning their relationships, social acceptance and grading, d) The impact of the classroom on social relationships, social acceptance and students' grades. The main inquiries of the research were the following: 1) What are the differences among students of different nationality (native - foreign) concerning their social relationships, degree of social acceptance and their grades? 2) What is the correlation between students' attitudes and social acceptance? 3) Are grades connected with the students' social acceptance and social relationships? 4) Are there any alterations in students' social relationships degree of social acceptance and school grades of students of different sex? Research participants One hundred and seventy (170) primary education students from urban and suburban Athens. The results of the analyses have indicated the existence of statistically important correlations among the following factors, a) acceptance from classmates, b) school fear, c) self-esteem, d) interest for school.

426M/2007012 ΔΑΜΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

«Αξιοποίηση συστημάτων εικονικών εργαστηρίων στον Ηλεκτρονικό Τομέα των Επαγγελματικών Λυκείων»

Γεώργιος Φεσάκης, Λέκτορας, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγήτρια Ιωάννη Χατζηγεωργίου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγήτρια Αγγελική Δημητρακοπούλου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η ηλεκτρονική μάθηση γίνεται όλο και περισσότερο δημοφιλής σήμερα. Σε θεματικές περιοχές όπως οι ανθρωπιστικές ή οικονομικές επιστήμες μπορεί να παρέχει γνώση με την ίδια ποιότητα όπως και τα παραδοσιακά συστήματα εκπαίδευσης. Στην περίπτωση όμως της τεχνικής εκπαίδευσης η εργαστηριακή εμπειρία είναι απολύτως απαραίτητη. Τα πραγματικά, παραδοσιακά εργαστήρια έχουν οριακή προσβασιμότητα και υψηλά κόστη λειτουργίας. Επιπλέον μέχρι πρόσφατα οι εργαστηριακές ασκήσεις θεωρούνταν πρακτικά ανεφάρμοστες μέσω συστημάτων ηλεκτρονικής μάθησης. Σε αυτή την εργασία παρουσιάζονται τα απομακρυσμένα εικονικά εργαστήρια ως η λύση για την πρόσβαση σε πραγματικό εργαστηριακό εξοπλισμό χωρίς φυσική παρουσία, λύση χαμηλού κόστους, ολοκληρωμένη μέσα από περιβάλλοντα ηλεκτρονικής μάθησης. Στην περίπτωση μας μελετάμε την αξιοποίηση απομακρυσμένων εργαστηρίων ηλεκτρονικών κυκλωμάτων στον Ηλεκτρονικό Τομέα των Επαγγελματικών Λυκείων.

426M/2007013 ΜΠΑΤΣΟΥΤΑ ΜΑΡΙΑ

«Μετάβαση νηπίων από οικογένειες μεταναστών στο δημοτικό σχολείο: απόψεις και στάσεις εκπαιδευτικών και γονέων»

Χρίστος Γκόβαρης, Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Καθηγήτρια Ιωάννη Χατζηγεωργίου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Αγγελική Γιαννικοπούλου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ Η μετάβαση του μετανάστη-παιδιού από το νηπιαγωγείο στο δημοτικό έχει ιδιαίτερη σημασία, διότι στην αφετηρία της σχολικής του διαδρομής θα πρέπει να υποστηριχτεί και να ενισχυθεί η διπλά ευάλωτη ταυτότητά του. Το ζήτημα αυτό δεν έχει διερευνηθεί έως τώρα στην ελληνική εκπαιδευτική πραγματικότητα. Προσδοκία της παρούσας έρευνας είναι η ανάδειξη σημαντικών πτυχών του ζητήματος της μετάβασης με την παραδοχή ότι η εκπαιδευτική έρευνα για τη μετάβαση των παιδιών των μεταναστών μπορεί να γίνει πηγή κατανόησης της ετερότητας και να συνεισφέρει στη βελτίωση της καθημερινής διδακτικής πράξης. Η μελέτη των τρόπων πρόσληψης τόσο του Εαυτού όσο και του Άλλου συνιστούν αναγκαίο εργαλείο για τους εκπαιδευτικούς που λειτουργούν σε ένα πλαίσιο όπου η προσωπική τους ιστορία καθορίζει όλο και περισσότερο τους μαθητές τους. Κεντρικός άξονας της έρευνας αυτής είναι η διερεύνηση των αντιλήψεων των νηπιαγωγών απέναντι στο ζήτημα της μετάβασης στο πλαίσιο της Διαπολιτισμικής Παιδαγωγικής. Η έρευνα διεξήχθη στο νομό Αττικής. Το δείγμα αποτέλεσαν 350 νηπιαγωγοί που υπηρετούσαν σε δημόσια νηπιαγωγεία. Η συλλογή των δεδομένων έγινε με τη χρήση ερωτηματολογίου, με ερωτήματα ανοικτού και κλειστού τύπου. Τα ερωτήματα αφορούσαν τον εννοιολογικό προσδιορισμό της ομαλής μετάβασης από το νηπιαγωγείο στο δημοτικό των παιδιών με μεταναστευτικό υπόβαθρο, τις πρακτικές των εκπαιδευτικών στο ζήτημα της μετάβασης, τη συνεργασία και την επικοινωνία τους με τους μετανάστες γονείς, καθώς και τις αντιλήψεις τους για τα προβλήματα των μεταναστών γονέων σε σχέση με το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα. Επίσης, περιείχε ερωτήματα που αφορούσαν προσωπικά στοιχεία των νηπιαγωγών, στοιχεία σχετικά με τη δομή της τάξης καθώς και το ποσοστό των μεταναστών στην τάξη. Η συλλογή δεδομένων πραγματοποιήθηκε το διάστημα Απριλίου - Ιουνίου 2009 και για την επεξεργασία τους αξιοποιήθηκε το πρόγραμμα στατιστικής ανάλυσης «PASW Statistics 17.0». Από την ανάλυση των αποτελεσμάτων καταλήγουμε στις ακόλουθες διαπιστώσεις: οι νηπιαγωγοί συνδέουν την ομαλή μετάβαση του μετανάστη μαθητή με τα ατομικά χαρακτηριστικά του και την ταυτίζουν με την έννοια της «σχολικής ετοιμότητας». Σε πολλές περιπτώσεις οι νηπιαγωγοί της έρευνας προτείνουν επαναφοίτηση του παιδιού στο νηπιαγωγείο για να εξασφαλιστεί η «σχολική ετοιμότητα» του. Η πλειοψηφία των νηπιαγωγών, συσχετίζει τη μετάβαση των παιδιών αυτών με μια σειρά από ατομικά «ελλείμματα», γλωσσικά, κοινωνικά και συναισθηματικά, καθώς και με «ελλείμματα» μορφωτικά, κοινωνικοοικονομικά της οικογένειάς τους. Σε σημαντικό ποσοστό του δείγματος διατυπώνεται ένας έντονα ξενοφοβικός λόγος, όσον αφορά τη συνύπαρξη γηγενών και μεταναστών μαθητών στη τάξη. Η συνύπαρξη αυτή δημιουργεί την αίσθηση της παρεμπόδισης του εκπαιδευτικού τους έργου. Διαφαίνεται ότι οι μετανάστες δεν αντιπροσωπεύουν μόνο μια απειλή

κατά της εκπαιδευτικής οργάνωσης, αλλά τείνουν να λειτουργούν ανατρεπτικά στην ισορροπία του σχολείου και της τάξης. Ωστόσο ένα σημαντικό ποσοστό του δείγματος θεωρεί ότι εάν το σχολείο ήταν «έτοιμο» να υποδεχθεί τα παιδιά που προέρχονται από διαφορετικά γλωσσικά και πολιτισμικά περιβάλλοντα τότε η μετάβαση τους στο δημοτικό σχολείο θα ήταν ομαλή. Διατυπώνουν ένα συγκροτημένο αντιρατσιστικό λόγο αναγνωρίζοντας τις πολιτισμικές αλληλεπιδράσεις ως αμφίδρομη διαδικασία εμπλουτισμού της διδακτικής πρακτικής και υιοθετούν στάσεις και πρακτικές που ταυτίζονται με τη θεωρία του κοινωνικού κονστρουκτιβισμού.

426M/2007014 ΛΟΛΑΚΑΣ ΣΩΤΗΡΙΟΣ

«Σχολική αποτελεσματικότητα στις πολυπολιτισμικές κοινωνίες»

Χρίστος Γκόβαρης, Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Καθηγητή Ιωάννη Χατζηγεωργίου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Το σχολείο αποτελεί αναμφισβήτητα βασικό πυλώνα της διαδικασίας προσαρμογής των μεταναστών, αφού σ' αυτό, με αποφασιστικό μοχλό τις σχολικές επιδόσεις, τις διαπροσωπικές σχέσεις και τις συνθήκες σεβασμού και αποδοχής της ετερότητας που διαμορφώνονται, αναπτύσσεται σε μεγάλο βαθμό η αυτοεκτίμησή τους. Υπό την έννοια αυτή το επίπεδο σχολικής αποτελεσματικότητας _ στη βάση δύο θεμελιωδών συνιστωσών της, της αυτοεκτίμησης και των σχολικών επιδόσεων _ δίνει και το μέτρο της κοινωνικής προσαρμογής των αλλοδαπών αλλά και των Ελλήνων μαθητών. Στην Ελλάδα, σύμφωνα με έρευνες, τα μεταναστόπουλα, που αποτελούν το 10% περίπου του μαθητικού της δυναμικού, υστερούν έναντι των Ελλήνων συμμαθητών τους τόσο στο επίπεδο της αυτοεκτίμησης όσο και στις σχολικές επιδόσεις. Υπό το βάρος αυτών των δεδομένων διεξήχθη η έρευνα αυτή με στόχο τη διερεύνηση του επιπέδου αυτοεκτίμησης και σχολικών επιδόσεων των αλλοδαπών μαθητών στην Ελλάδα, τη σύγκρισή τους με των Ελληνοπαίδων και την ακριβή αποτύπωση των διαφορών τους, ώστε να καταστεί ευκολότερη η αντιμετώπιση τυχόν προβλημάτων.

426M/2007015 ΔΕΜΟΙΡΑΚΟΣ ΔΟΥΚΑΣ

«Οι Αντιλήψεις των Εκπαιδευτικών Α/θμιας Εκπαίδευσης για την ένταξη των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στο Γενικό Σχολείο»

Καθηγητής Νικήτας Πολεμικός, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Χριστίνα Παπαηλιού, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ελένη Νικολάου, Διδάσκουσα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ Στην παρούσα έρευνα διερευνήθηκαν οι απόψεις των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης για την Ένταξη των παιδιών με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες στο γενικό σχολείο. Διερευνήθηκαν επίσης, οι πιθανές σχέσεις μεταξύ των δημογραφικών χαρακτηριστικών των εκπαιδευτικών και των απόψεων τους για την Ένταξη. Το δείγμα της έρευνας αποτελούσαν 144 εκπαιδευτικοί της περιφέρειας Δωδεκανήσου και η συλλογή των δεδομένων έγινε με ερωτηματολόγιο. Από την ανάλυση των απαντήσεων, βρέθηκε ότι οι εκπαιδευτικοί διαφωνούν ότι όλα τα παιδιά με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες μπορούν να ενταχθούν στην κοινή τάξη και συμφωνούν πως ο θεσμός της ένταξης έχει νόημα όταν ο μαθητής με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες θα αισθάνεται αποδεκτός στην κοινή τάξη, συμμετέχοντας στις δραστηριότητες της ομάδας, κατακτώντας γνώσεις, στάσεις, αξίες που επιδιώκει η γενική εκπαίδευση, με ταυτόχρονη παρουσία δασκάλου ειδικής αγωγής (παράλληλη στήριξη) ή υποστήριξη του δασκάλου της τάξης όταν χρειάζεται από δάσκαλο Ειδικής Αγωγής ή άλλο ειδικό προσωπικό. Συμφωνούν όμως πως τα οφέλη θα είναι περισσότερα αν συντρέχουν και οι κατάλληλες προϋποθέσεις, δηλαδή όταν η ένταξη γίνεται παράλληλα με την εφαρμογή προγραμμάτων υποστήριξης, τόσο στα εκπαιδευτικά προγράμματα, όσο σε πόρους και υλικό για την κατάλληλη υποδομή του σχολείου αλλά και σε επίπεδο συνεργασίας με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Θεωρούν επίσης, ότι δεν έχουν επαρκείς γνώσεις ώστε να βοηθηθεί η Ένταξη στην πράξη και διάφορα είδη επιμορφωτικών σεμιναρίων σε θέματα Ειδικής Αγωγής, θα μπορούσαν να τους βοηθήσουν, γιατί βιώνουν σημαντικές δυσκολίες κατά την εφαρμογή αυτού του θεσμού. Διαπιστώνεται επίσης, ότι περισσότερο θετικά απέναντι στην προοπτική της συνεκπαίδευσης τίθενται οι εκπαιδευτικοί μεγαλύτερης ηλικίας, οι εκπαιδευτικοί που έχουν διδακτική εμπειρία σε τμήματα ένταξης ή σε ειδικό σχολείο και όσοι εκπαιδευτικοί έχουν παρακολουθήσει επιμορφωτικά προγράμματα για μαθητές με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες. Προτείνεται επιμόρφωση των εκπαιδευτικών, πάνω στην εφαρμογή της Ένταξης, καθώς και κατάλληλη υποδομή, καθοδήγηση, στήριξη, ενημέρωση, ευαισθητοποίηση και συνεργασία όλων των φορέων για την υλοποίηση της Ένταξης.

426M/2007016 ΚΑΝΑΡΗ ΕΛΕΝΗ

«Η χρήση των νέων Τ.Π.Ε. στη σύγχρονη μουσειοπαιδαγωγική»

Γεώργιος Φεσάκης, Λέκτορας, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Φραγκίσκο Καλαβάση, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007017 ΚΟΝΤΟΥΛΗ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

«Από την «κουλτούρα της σιωπής» στην «κουλτούρα της ελεύθερης σκέψης & δράσης» της κοινωνίας των πολιτών: Εφαρμογή της Μεθόδου Project σε προγράμματα Σχολικής Μονάδας Ειδικής Αγωγής»

Έλενα Θεοδωροπούλου, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγήτρια Μαρία Καΐλα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Αγγελική Γιαννικοπούλου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007018 ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

«Ο ρόλος του διευθυντή στην επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης»

Νίκος Ανδρεαδάκης, Επίκουρος Καθηγητής Πανεπιστήμιο Κρήτης /Π.Τ.Δ.Ε.

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ Αντικείμενο αυτής της μελέτης είναι η διερεύνηση των απόψεων των εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης της Χίου για την επαγγελματική τους ανάπτυξη, η συγκριτική μελέτη αυτών των απόψεων με βάση τα έτη υπηρεσίας των εκπαιδευτικών και η συμβολή του διευθυντή της σχολικής μονάδας στην επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών. Πιο συγκεκριμένα, εξετάζονται οι απόψεις των εκπαιδευτικών σχετικά με το βαθμό ικανοποίησής τους από το επάγγελμά τους και πώς οριοθετούν οι εκπαιδευτικοί την έννοια της «επαγγελματικής ανάπτυξης». Επίσης μελετάται ποιοι τρόποι επαγγελματικής ανάπτυξης των εκπαιδευτικών και σε ποιο βαθμό μπορεί να συμβάλλει ο καθένας απ' αυτούς στην επαγγελματική ανάπτυξη. Στη συνέχεια γίνεται προσπάθεια να εντοπιστούν οι σημαντικότερες αδυναμίες των επιμορφωτικών προγραμμάτων και ακολούθως να μελετηθεί η σχέση «διευθυντή»-«επαγγελματικής ανάπτυξης εκπαιδευτικών». Τέλος, ζητείται η άποψη των εκπαιδευτικών για τους τρόπους με τους οποίους ο διευθυντής μπορεί να συμβάλλει στην επαγγελματική τους ανάπτυξη και σε ποιο βαθμό μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο, καθώς και το ποιος τύπος διευθυντή θεωρείται από τους εκπαιδευτικούς ο καταλληλότερος για την επαγγελματική τους ανάπτυξη. Στο πρώτο μέρος της εργασίας παρατίθεται το θεωρητικό πλαίσιο της μελέτης και γίνονται αναφορές στην έννοια της επαγγελματικής ανάπτυξης, στον επαγγελματισμό των εκπαιδευτικών, στα μοντέλα επαγγελματικής ανάπτυξης, καθώς και μέσα από ποιες φάσεις επαγγελματικής ανάπτυξης περνά ο εκπαιδευτικός. Επίσης παρουσιάζονται οι συσχετίσεις της επαγγελματικής ανάπτυξης με την επιμόρφωση, την αξιολόγηση και την έρευνα από τον ίδιο τον εκπαιδευτικό, οι οποίες συμβάλλουν στην ανάπτυξή του. Στη συνέχεια παρουσιάζεται το έργο του διευθυντή της σχολικής μονάδας, τα μοντέλα διοίκησης σχολικών μονάδων, καθώς και ο ρόλος του διευθυντή ως ηγέτη της σχολικής μονάδας. Το θεωρητικό μέρος της μελέτης ολοκληρώνεται με το ρόλο του διευθυντή στην επαγγελματική ανάπτυξη των εκπαιδευτικών, καθώς και τα είδη ηγεσίας που ενισχύουν την επαγγελματική ανάπτυξη. Το δεύτερο μέρος περιλαμβάνει την έρευνα και τις μεθοδολογικές προσεγγίσεις. Εδώ παρατίθεται με αναλυτικό τρόπο η περιγραφή των αποτελεσμάτων της έρευνας και η συγκριτική μελέτη των αποτελεσμάτων της μελέτης με βάση τα έτη υπηρεσίας των εκπαιδευτικών. Η μελέτη ολοκληρώνεται με την παράθεση των συμπερασμάτων, των περιορισμών της μελέτης, των προτάσεων και της βιβλιογραφίας.

426M/2007019 ΓΟΥΛΑ ΜΑΡΙΝΑ

«Σχεδιασμός εφαρμογών WEB2.0 στην εκπαιδευτική διαδικασία: Η περίπτωση του μαθήματος της αγγλικής γλώσσας στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση»

Γεώργιος Φεσάκης, Λέκτορας, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Φραγκίσκο Καλαβάση, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγήτρια Αγγελική Δημητρακοπούλου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Στο σύγχρονο κόσμο των ΤΠΕ, των διευρυμένων συνόρων και της επικοινωνίας χωρίς όρια αντιλαμβανόμαστε την ύψιστη σημασία της εκμάθησης της αγγλικής γλώσσας από τους μαθητές, η οποία δε χρησιμεύει μόνο για τη συνεννόηση μεταξύ ανθρώπων με διαφορετικό τρόπο σκέψης και λόγου αλλά και για την πρόσληψη και διαχείριση πληροφοριών από διάφορα γνωστικά πεδία. Η χρήση των blogs στο μάθημα των αγγλικών στο σχολείο θα μπορούσε να βοηθήσει και στη βελτίωση των γνώσεων των μαθητών στην ξένη γλώσσα αλλά και στην απόκτηση μεγαλύτερης αυτοπεποίθησης στη χρήση των ΤΠΕ. Έχοντας διαπιστώσει ότι υπάρχουν αντιφατικά συμπεράσματα για το αν μπορούν πράγματι να υπάρξουν παιδαγωγικά οφέλη από τη χρήση των ιστολογίων στην εκπαίδευση και καθώς παρατηρούμε ότι οι έρευνες περιστρέφονται κυρίως γύρω από την τριτοβάθμια και μόνο εκπαίδευση, επιχειρούμε στην παρούσα έρευνα να εξακριβώσουμε το κατά πόσο ο σχεδιασμός δραστηριοτήτων που στηρίζονται στη χρήση ιστολογίων μπορεί να αξιοποιηθεί ευεργετικά στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση και συγκεκριμένα στο μάθημα των αγγλικών. Τα θετικά αποτελέσματα μιας τέτοιας έρευνας θα μπορούσαν να οδηγήσουν στην αξιοποίηση των ιστολογίων στη σχολική τάξη. Για την εξυπηρέτηση του σκοπού της έρευνάς μας, θελήσαμε να διερευνήσουμε τα εξής: Η επικοινωνία των μαθητών από σχολεία διαφορετικών κρατών μέσω blogs οδηγεί στη βελτίωση των δεξιοτήτων τους στην παραγωγή γραπτού λόγου; Δίνει κίνητρα ώστε να βελτιώσουν την απόδοσή τους στην εκμάθηση της αγγλικής; Η ενασχόλησή τους με blogs μπορεί να αλλάξει τη στάση τους απέναντι στο μάθημα των αγγλικών και απέναντι στις ΤΠΕ; Επιπλέον διερευνάται η χρήση εργαλείων WEB 2.0 στην εκπαιδευτική διαδικασία για ενίσχυση της άτυπης μάθησης της αγγλικής γλώσσας Η μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε στην παρούσα έρευνα είναι η μελέτη περίπτωσης σε ένα επαγγελματικό λύκειο της Αθήνας κατά τη διάρκεια του σχολικού έτους 2008-2009. Τα αποτελέσματα της έρευνας μετρήθηκαν με την ανάλυση του γραπτού λόγου που παράχθηκε και τη χρήση ερωτηματολογίων. Η χρήση ιστολογίων κέντρισε το ενδιαφέρον της πλειοψηφίας των μαθητών και κατάφερε να τους ωθήσει να παράγουν γραπτό λόγο στην Αγγλική. Ωστόσο δεν ανέπτυξαν εσωτερικά κίνητρα ώστε να βελτιώσουν την απόδοσή τους στην εκμάθηση της ξένης γλώσσας. Η ενασχόληση με blogs φάνηκε πως οδήγησε σε μείωση του ποσοστού των μαθητών που αισθάνονται αυτοπεποίθηση ως προς τη χρήση Η/Υ αλλά και σε αύξηση του ποσοστού εκείνων που επιθυμούν τη χρήση των ΤΠΕ στην εκπαίδευση. Όσον αφορά στη χρήση εργαλείων WEB 2.0, αποδείχθηκε ότι μαθητές είναι εξοικειωμένοι (όχι όμως με τα blogs) και χρησιμοποιούν τη γλώσσα κατά τις διαδικτυακές τους δραστηριότητες και κυρίως κατά την παρακολούθηση βίντεο στο YouTube, αλλά, το πιο σημαντικό, κατά την επικοινωνία τους με άλλους ανθρώπους μέσω των εφαρμογών κοινωνικής δικτύωσης και των υπηρεσιών σύγχρονης

επικοινωνίας. Πιστεύουν ότι με τις δραστηριότητες αυτές μαθαίνουν αγγλικά και προτείνουν να χρησιμοποιείται στο μάθημα των Αγγλικών το MSN και το Facebook, για επικοινωνία με παιδιά από το εξωτερικό και για ανταλλαγή απόψεων.

426M/2007020 ΚΑΡΑΪΣΑΡΛΗ ΟΥΡΑΝΙΑ

«Εκπαίδευση ενηλίκων-μελέτη των στάσεων των υπαλλήλων του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών»

Ποτίτσα Ξανθάκου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγήτρια Μαρία Καΐλα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η μαθησιακή διεργασία των ενηλίκων καθορίζεται από πλήθος αλληλεξαρτώμενων παραγόντων, των οποίων ο ρόλος και η λειτουργία δεν έχει εύκολα προβλέψιμη έκβαση ούτε εξασφαλισμένο αποτέλεσμα. Στο πλαίσιο της εκπαίδευσης ενηλίκων αποτελεσματική μάθηση εξασφαλίζεται μόνον υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, οι οποίες συνεπάγονται και συγκεκριμένο τρόπο λειτουργίας των εκπαιδευτών καθιστώντας το ρόλο τους σύνθετο και απαιτητικό. Για να αντεπεξέλθουν στο έργο τους οι εκπαιδευτές πρέπει να διαθέτουν συγκεκριμένα προσόντα αλλά και προσωπικές ικανότητες. Τα παραπάνω, σε συνδυασμό με τις ραγδαίες εξελίξεις στο πεδίο της διά βίου μάθησης και της εκπαίδευσης ενηλίκων σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο, καθιστούν τη συστηματική επιμόρφωση και εξειδίκευση των εκπαιδευτών ενηλίκων καθοριστικό παράγοντα για την επιτυχή άσκηση του ρόλου που αναλαμβάνουν. Η εκπαίδευση των ενηλίκων, με στόχο την απόκτηση γνώσεων και δεξιοτήτων καθώς και τη διαμόρφωση θετικής στάσης ως προς τη συμμετοχική και ενεργητική εκπαίδευση, μπορεί να τους ενισχύσει στο έργο τους αλλά και να συμβάλει στην προσωπική τους ανάπτυξη και ολοκλήρωση. Η ανάγκη μεταφοράς των παρεχόμενων γνώσεων και δεξιοτήτων στα πλαίσια εκπαιδευτικών προγραμμάτων του δημοσίου τομέα στην εργασιακή πραγματικότητα των εργαζομένων βασίζεται στις ακόλουθές διαπιστώσεις: • εάν τα αποτελέσματα της εκπαίδευσης δεν αξιοποιούνται στην εργασία των υπαλλήλων, η επένδυση που επιδιώκεται μέσα από την ενδοϋπηρεσιακή κατάρτιση δεν οδηγεί σε ανάλογη βελτίωση της ατομικής απόδοσης των εργαζομένων. Η εκπαίδευση, επομένως, ακόμα και αν έχει επιτύχει τους μαθησιακούς στόχους της, δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες της οργάνωσης και των εργαζομένων. • σύμφωνα με βασικές αρχές της εκπαίδευσης ενηλίκων, η σύνδεση της εκπαίδευσης με την εμπειρία και τις πραγματικές ανάγκες των ενήλικων εκπαιδευόμενων λειτουργεί ως βασικός παράγοντας υποκίνησης για τη μάθηση και διαμορφώνει θετικές ή αρνητικές στάσεις, για τη συμμετοχή σε μελλοντικά εκπαιδευτικά προγράμματα. Στην παρούσα εργασία το ζήτημα της αποτελεσματικότητας της εκπαίδευσης αναλύεται από τη σκοπιά της μεταφοράς των αποτελεσμάτων της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Τα συμπεράσματα βασίζονται σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε δείγμα υπαλλήλων του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών σχετικά με την παρεχόμενη εκπαίδευση από τη Σχολή Επιμόρφωσης Υπαλλήλων Υπουργείου Οικονομικών (Σ.Ε.Υ.Υ.Ο.). Τα βασικά ερωτήματα που μας απασχολούν αφορούν α) στην υποκίνηση των υπαλλήλων για μεταφορά β) στην καταλληλότητα του σχεδιασμού των προγραμμάτων ώστε να ευνοούν τη μεταφορά και γ) στην ύπαρξη θετικού εργασιακού κλίματος. Η ανάλυση των

δεδομένων αναδεικνύει αρκετές προβληματικές περιοχές. Παρά το γεγονός ότι ανιχνεύεται η ύπαρξη σε ικανοποιητικό βαθμό υποκίνησης των εργαζομένων για να μεταφέρουν τα αποτελέσματα της εκπαίδευσης, ο αδύναμος σχεδιασμός και η διαμόρφωση ενός αρνητικού κλίματος μεταφοράς καταδεικνύουν την αναποτελεσματικότητα του ισχύοντος συστήματος μεταφοράς και την ακαταλληλότητα της παγιωμένης στους δημόσιους οργανισμούς «εκπαιδευτικής κουλτούρας». Τα συμπεράσματά της μπορούν να αξιοποιηθούν από το Υπουργείο Οικονομικών για το σχεδιασμό των σεμιναρίων εκπαίδευσης ενηλίκων, σε συνδυασμό με τα συμπεράσματα από την αξιολόγηση αντίστοιχων σεμιναρίων που διοργανώνονται από το φορέα. Μπορούν επίσης να κοινοποιηθούν και σε άλλους φορείς εκπαίδευσης ενηλίκων, οι οποίοι σχεδιάζουν και υλοποιούν σχετικά προγράμματα, αφού αποτελούν καταγεγραμμένες ανάγκες επιμόρφωσης ενηλίκων διαφορετικών ειδικοτήτων, ενός εθνικού φορέα. Αποτελούν επίσης ενδεικτική καταγραφή του προφίλ των υπαλλήλων που απασχολούνται στο φορέα. Τέλος, μπορούν να συσχετισθούν με όσα απαντώνται στη βιβλιογραφία και με τα πορίσματα συναφών ερευνητικών προσεγγίσεων, σχετικά με την εκπαίδευση ενηλίκων.

426M/2007022 ΜΑΘΙΟΥΔΗ ΦΩΤΕΙΝΗ

«Διερεύνηση απόψεων των εκπαιδευτικών όσο αναφορά την λειτουργία του αναλυτικού προγράμματος στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση»

Καθηγητής Ιωάννης Χατζηγεωργίου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Αναστάσιο Κοντάκο, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Τα τελευταία χρόνια γίνεται όλο και περισσότερο παραδεκτό, ότι ο προσανατολισμός, οι προσωπικές θεωρίες των εκπαιδευτικών, οι οπτικές τους, η νοοτροπία, η κοινωνική γνώση που μεταφέρουν σχετίζονται με αυτά που κάνουν και βλέπουν μέσα στη τάξη. Οι εκπαιδευτικοί δεν μεταδίδουν απλά περιεχόμενα γνώσης, αλλά μετατρέπουν την επιστημονική γνώση σε διδακτική πράξη μέσα από την κοινωνική και ατομική τους κοσμοθεωρία. Στην παρούσα μελέτη, η οποία πραγματοποιήθηκε στην πόλη της Ρόδου, γίνεται μια προσπάθεια να εξεταστούν οι απόψεις των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης για το αναλυτικό πρόγραμμα. Γίνεται μια διερεύνηση των Προσωπικών Θεωριών των εκπαιδευτικών με βάση τις τέσσερις θεωρίες του Schiro: την Ακαδημαϊκή Θεωρία, τη Θεωρία της Κοινωνικής Αποτελεσματικότητας, τη Θεωρία Μελέτης του Παιδιού και τη Θεωρία της Κοινωνικής Αναδόμησης. Πιο συγκεκριμένα, εξετάζονται οι απόψεις των εκπαιδευτικών ως προς τη γνώση, το σκοπό του αναλυτικού προγράμματος, το ρόλο του εκπαιδευτικού, τη μάθηση, την αξιολόγηση των μαθητών, το σύστημα αξιών που καθοδηγεί τους συντάκτες του αναλυτικού προγράμματος και την ομάδα που εξυπηρετεί το αναλυτικό πρόγραμμα. Επίσης γίνεται προσπάθεια να εξακριβωθεί ποια θεωρία υιοθετούν οι εκπαιδευτικοί σε σχέση με το φύλο, την ηλικία, την ειδικότητα και τα χρόνια υπηρεσίας τους. Και τέλος από το σύνολο των απαντήσεων θα εξεταστεί η κυρίαρχη θεωρία που ενστερνίζονται οι εκπαιδευτικοί. Από μια συνολική εκτίμηση των ευρημάτων της έρευνας, και σε συνδυασμό με μια αντίστοιχη ανάλυση διαπιστώνεται ότι οι απόψεις των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, που αποτέλεσαν το δείγμα της έρευνας δεν χαρακτηρίζονται από συνεκτικότητα και επομένως δεν μπορούν να ενταχθούν στο σύνολο τους σε καμία από τις τέσσερις θεωρίες του Schiro για τα αναλυτικά προγράμματα. Γενικά παρατηρείται σύγκρουση θεωριών και αυτό γιατί οι εκπαιδευτικοί υιοθετούν ιδέες που προέρχονται και από τις τέσσερις Θεωρίες με έμφαση σε κάποια από αυτές.

426M/2007023 ΚΑΝΕΛΛΟΥ ΑΡΕΤΗ

«Το Εικονογραφημένο Παιδικό Βιβλίο στο Νηπιαγωγείο: Γραμματισμός και Φιλαναγνωσία»

Αγγελική Γιαννικοπούλου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007024 ΛΑΪΝΑ ΜΑΡΙΑ

«Στάσεις και απόψεις των Νηπιαγωγών σχετικά με την αναγκαιότητα επιμόρφωσής τους, σε θέματα Διοίκησης της Εκπαίδευσης»

Καθηγητής Χρήστος Σαΐτης, του Π.Τ.Δ.Ε., του Πανεπιστημίου Αθηνών

Χρίστο Γκόβαρη, Αναπληρωτή Καθηγητή Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Οι ραγδαίες επιστημονικές, κοινωνικές, οικονομικές εξελίξεις και μεταβολές, οι οποίες συμβαίνουν στις μέρες μας επηρεάζουν, αναπόφευκτα, όλες τις επιμέρους πολιτικές των κρατών. Εξαιρέση δεν μπορεί και δεν πρέπει να αποτελέσει η χάραξη της εκπαιδευτικής πολιτικής, φορείς υλοποίησης της οποίας είναι και τα διευθυντικά στελέχη εκπαίδευσης. Εστιάζοντας το ενδιαφέρον μας στην ηγεσία της προσχολικής εκπαίδευσης, παρατηρούμε ότι παρουσιάζει ιδιαιτερότητες και ξεχωριστό ενδιαφέρον. Η διαπίστωση αυτή έγκειται στο γεγονός ότι, για να διαχειριστεί και να διοικήσει κάποιος έναν τόσο ευαίσθητο χώρο, όπου το μαθητικό δυναμικό του βρίσκεται στην πιο ευάλωτη ηλικία, απαιτείται ειδική προετοιμασία και ανάπτυξη ενός συνόλου «στρατηγικών» για την επίτευξη των επιδιωκόμενων, κάθε φορά, εκπαιδευτικών στόχων. Η συνεχής, επομένως, επιμόρφωση και η «εξοικείωση» των διευθυντικών στελεχών με τα ολοένα αναπτυσσόμενα και καινούρια γνωστικά πεδία της προσχολικής εκπαίδευσης κρίνεται ως απαραίτητος «μοχλός» ανάπτυξης της σύγχρονης εκπαιδευτικής διαδικασίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα τελευταία χρόνια σηματοδεύτηκαν από την αναγνώριση της καθοριστικής σπουδαιότητας της προσχολικής ηλικίας, ως της πιο σημαντικής περιόδου της ζωής του ανθρώπου, αναφορικά με τη μεγιστοποίηση της ανάπτυξής του, τη διαμόρφωση της προσωπικότητάς του και τη θεμελίωση της εκπαίδευσής του. Επομένως, αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα το υπόβαθρο των διοικητικών γνώσεων των προϊσταμένων νηπιαγωγείων, αλλά, ταυτόχρονα, και ο βαθμός της επιμόρφωσής τους. Παρόλη τη σπουδαιότητα όμως, που έχει η διοίκηση στο χώρο της προσχολικής εκπαίδευσης δεν καταβλήθηκε η δέουσα προσπάθεια για τη βελτίωση του συστήματος διοίκησης της εκπαίδευσης. Έτσι, το σύστημα αυτό διακρίνεται από την αναποτελεσματικότητά του και την έλλειψη στοιχειώδους επιμόρφωσης των προϊσταμένων νηπιαγωγείων σε θέματα διοίκησης της εκπαίδευσης. Η παρούσα διπλωματική εργασία έχει ως στόχο να διερευνήσει το βαθμό επιμόρφωσης των νηπιαγωγών του νομού Αττικής σε θέματα διοίκησης της εκπαίδευσης και επιπρόσθετα να καταλήξει σε τεκμηριωμένες προτάσεις

426M/2007025 ΜΕΡΚΟΥΡΗ ΕΛΙΣΑΒΕΤ

«Η Επικοινωνία του Διευθυντή με το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, ως παράγοντα αποτελεσματικότητας στο Σύγχρονο Σχολείο .Η περίπτωση των Γυμνασίων και Λυκείων στην Ανατολική Αττική»

Καθηγητής Αναστάσιος Κοντάκος, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ποτίτσα Ξανθάκου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Επικοινωνία είναι μια διεργασία αμφίδρομης ροής πληροφοριών μεταξύ δύο ατόμων, του αποστολέα και του αποδέκτη, η οποία δημιουργεί κλίμα αμοιβαίας κατανόησης και διαμορφώνει τις ανθρώπινες σχέσεις. Η Επικοινωνία προϋποθέτει την ύπαρξη δύο ατόμων, τη μεταφορά του μηνύματος από τον πρώτο στο δεύτερο και την κατανόηση του μηνύματος αυτού από τον τελευταίο. Επομένως, οδηγούμαστε στο συμπέρασμα ότι Επικοινωνία δεν είναι η απλή έκφραση ιδεών και απόψεων, αλλά η υλοποίηση αποκωδικοποίησης του διατυπωμένου μηνύματος από τον αποδέκτη (Κοντάκος & Σταμάτης, 2002. Σταμάτης, 2005). Η Επικοινωνία αποτελεί συστατικό στοιχείο κάθε οργάνωσης και έχει ιδιαίζουσα σημασία για την επίτευξη των στόχων κάθε κοινωνικού οργανισμού. Κι αυτό, γιατί, μέσω της Επικοινωνίας, ενοποιείται η οργανωμένη προσπάθεια, τροποποιείται η συμπεριφορά των μελών και επηρεάζεται η απόδοσή τους. Η ανάπτυξη, επομένως, της επιδεξιότητας στην τέχνη της Επικοινωνίας πρέπει να είναι ένα από τα βασικά στοιχεία της κατάρτισης των Διοικητικών Στελεχών στη Σύγχρονη Διοίκηση. Για τις Σχολικές Μονάδες, η Επικοινωνία αποκτά ιδιαίτερη βαρύτητα, γιατί η φύση των εργασιών τους και η διδακτική πράξη υλοποιούνται, κατά κύριο λόγο, μέσω λεκτικής ή μη λεκτικής επικοινωνίας. Η λειτουργία της Επικοινωνίας στη Σχολική Μονάδα αποτελεί το υπόβαθρο και το έρεισμα πάνω στο οποίο υλοποιείται η εκπαιδευτική διαδικασία και πραγματοποιείται η επίτευξη των κοινών στόχων του σχολείου. Ο βαθμός, όμως, της αποτελεσματικότητας της λειτουργίας κάθε Σχολικής Μονάδας εξαρτάται, κυρίως, από τις γνώσεις και τις ικανότητες του Διευθυντή, ο οποίος χρειάζεται να έχει αντιλήψεις, εντελώς, διαφορετικές από τις θέσεις και τις πρακτικές του παρελθόντος για τον τρόπο οργάνωσης και διοίκησης των σχολικών μονάδων και να ασκεί, σωστά, την επικοινωνιακή διαδικασία με όλα τα μέλη της Σχολικής Κοινότητας, που εμπλέκονται στην εκπαιδευτική πράξη. Η παρούσα εργασία δομείται σε δύο μέρη: Στο πρώτο μέρος προτάσσονται και αναλύονται όλα τα θεωρητικά στοιχεία που συνδέονται με το θέμα, επιχειρώντας μία εκτενή παρουσίαση κλασικών και νέων θεωριών και απόψεων, η οποία θα οδηγήσει σε συγκρίσεις και συμπεράσματα για το θέμα που μας απασχολεί. Στο δεύτερο μέρος παρατίθεται η έρευνα και οι μεθοδολογικές προσεγγίσεις. Πιο συγκεκριμένα, γίνεται εκτενή αναφορά στη μεθοδολογία της έρευνας και στην προβληματική, την αναγκαιότητα, την επικαιρότητα και τη σημαντικότητα της ερευνητικής προσπάθειας. Κατόπιν, αναφέρονται ο σκοπός, ο στόχος ο πληθυσμός αναφοράς, το ερευνητικό δείγμα, τα μέσα συλλογής δεδομένων-τα ερωτηματολόγια-, η διαδικασία εκτέλεσης της έρευνας

και η μέθοδος ανάλυσης των απαντήσεων. Στη συνέχεια, παρουσιάζονται τα συμπεράσματα του ερευνητικού αυτού εγχειρήματος, σε συνδυασμό με κάποιες συμπερασματικές κρίσεις και προτάσεις.

426M/2007026 ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΛΕΝΗ

«Εκπαιδευτικές φιλοσοφίες: Μέσω ποιων εκπαιδευτικών φιλοσοφιών αντιλαμβάνονται οι εκπαιδευτικοί της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης το αναλυτικό πρόγραμμα»

Καθηγητής Ιωάννης Χατζηγεωργίου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Αναστάσιο Κοντάκο, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η παρούσα διπλωματική εργασία εξετάζει μέσα από βιβλιογραφική ανασκόπηση και εκπαιδευτική έρευνα, τις φιλοσοφικές προτιμήσεις των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, και τις φιλοσοφικές τους αντιλήψεις για το Αναλυτικό Πρόγραμμα.. Πιο συγκεκριμένα εξετάζεται ποια εκπαιδευτική φιλοσοφία ενστερνίζονται, με βάση τις πέντε βασικές εκπαιδευτικές φιλοσοφίες οι οποίες είναι: ο εκπαιδευτικός ρεαλισμός, ο εκπαιδευτικός ιδεαλισμός, ο εκπαιδευτικός πραγματισμός, ο εκπαιδευτικός υπαρξισμός και τέλος ο εκπαιδευτικός αναδομισμός. Μελετάτε ο φιλοσοφικός τρόπος σκέψης των εκπαιδευτικών, ποιο είναι το φιλοσοφικό τους υπόβαθρο και μέσω ποιας φιλοσοφίας αντιλαμβάνονται την γνώση, τα προτεινόμενα μαθήματα από το Αναλυτικό Πρόγραμμα., την φύση της πραγματικότητας, το σκοπό του Αναλυτικού Προγράμματος, το περιεχόμενο του Αναλυτικού Προγράμματος και το ρόλο του εκπαιδευτικού. Επίσης, εξετάζονται οι φιλοσοφικές απόψεις των εκπαιδευτικών με βάση τις μεταβλητές του φύλου των εκπαιδευτικών, της ηλικίας των εκπαιδευτικών, των χρόνων υπηρεσίας τους στην εκπαίδευση αλλά και με βάση την ειδικότητα τους.

426M/2007027 ΣΚΥΛΛΑΚΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ -ΚΑΤΙΝΑ

«Η δημοκρατία στη διαπολιτισμική εκπαίδευση. Η ένταξη των Ρομ της Αγ.Βαρβάρας στο Δημοτικό σχολείο. Απόψεις εκπαιδευτικών»

Έλενα Θεοδωροπούλου, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Αναστάσιο Κοντάκο, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Χρίστος Γκόβαρης, Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

426M/2007028 ΒΙΤΖΗΛΑΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

«Παιδαγωγική αξιοποίηση των αύλειων χώρων των Δημοτικών Σχολείων, για την υλοποίηση στόχων μαθήματος της Φυσικής Αγωγής. Το παράδειγμα των Δημοτικών Σχολείων της πόλεως Ρόδου»

Εμμανουήλ Κόνσολας, Λέκτορας, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Ιωάννη Χατζηγεωργίου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η αυλή του σχολείου ως ο μοναδικός χώρος υλοποίησης του αναλυτικού προγράμματος της φυσικής αγωγής καλείται να καλύψει την ύλη τριών κύκλων σπουδών με διαφορετική ύλη στην διάρκεια των έξι χρόνων των παιδιών στην δημοτική εκπαίδευση. Μπορεί αυτός ο χώρος να καλύψει και σε πιο βαθμό το αναλυτικό πρόγραμμα; Στα Ελληνικά σχολεία δεν υπήρξε και δεν υπάρχει πρόβλεψη για το μάθημα της φυσικής αγωγής όσον αφορά στην υλικοτεχνική υποδομή. Έτσι σε κανένα σχολείο της πόλεως Ρόδου δεν υπάρχει γυμναστήριο και μόνο στα μισά από αυτά υπάρχει αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, που στις περισσότερες των περιπτώσεων είναι κλειστή για το μάθημα της φυσικής αγωγής. Ο εκπαιδευτικός φυσικής αγωγής καλείται να καλύψει το σύνολο των δραστηριοτήτων στον ανοικτό χώρο της αυλής. Σε πολλές περιπτώσεις το καταφέρνει και σε άλλες δεν μπορεί να κάνει και πολλά πράγματα. Η έρευνα αυτή έρχεται να δείξει σε πιο βαθμό η αυλή μπορεί να καλύψει τις δραστηριότητες της φυσικής αγωγής και να καταγράψει τις πεποιθήσεις και τις θέσεις των εκπαιδευτικών αλλά και των διευθυντών των σχολικών μονάδων αναφορικά με την χρήση της αυλής των δημοτικών σχολείων της πόλεως Ρόδου.

426M/2007029 ΣΕΡΕΣΛΗ ΜΕΡΟΠΗ

«Ο ρόλος της Συμβουλευτικής στην ένταξη των ατόμων με ειδικές ανάγκες»

Καθηγητής Νικήτας Πολεμικός, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ποτίτσα Ξανθάκου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Θωμά Μπαμπάλη, Λέκτορα, Π.Τ.Δ.Ε., Πανεπιστημίου Αθηνών

Περίληψη Ο ρόλος της Συμβουλευτικής στην ένταξη των ατόμων με ειδικές ανάγκες, αποτελεί το θέμα διαπραγμάτευσης της παρούσας διπλωματικής εργασίας. Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μια αποσαφήνιση των βασικών όρων "ένταξη", "ενσωμάτωση", "inclusion" και των διαφορών τους για την καλύτερη κατανόηση τους. Αναλύεται η έννοια "inclusion", η οποία είναι η επικρατέστερη και νοείται ως : η φυσική, κοινωνική και εκπαιδευτική ένταξη των μαθητών με ειδικές ανάγκες στις τάξεις γενικής εκπαίδευσης για το μεγαλύτερο μέρος της ημέρας. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ικανοποίηση των εκπαιδευτικών αναγκών των μαθητών αυτών από όλες τις απόψεις. Για να γίνει πράξη αυτό απαιτείται και πραγματοποιείται αλλαγή του σχολείου, το οποίο εγγυάται την ποιότητα συμμετοχής όλων των παιδιών στις σχολικές δραστηριότητες ως ενεργά και πλήρη μέλη της σχολικής κοινότητας. Επιπλέον οι εκπαιδευτικοί, οι συμμαθητές και οι γονείς αποτελούν τους τέσσερις βασικούς παράγοντες που διευκολύνουν και καθιστούν επιτυχημένο ένα σύστημα "inclusion". Δημιουργείται λοιπόν "ένα σχολείο για όλους", το οποίο στοχεύει στην ικανοποίηση των αναγκών όλων των παιδιών και ακολουθεί το τρίπτυχο της εκπαίδευσης (μάθηση, γλώσσα, συμπεριφορά), προσφέρει μάθηση σε ετερογενείς ομάδες, ομαδική εργασία, είναι εύκολα προσβάσιμο σε όλους και ο ρόλος του εκπαιδευτικού ξεφεύγει από το παραδοσιακό μοντέλο. Ολοκληρώνοντας το κεφάλαιο αυτό, αναλύονται οι θετικές συνέπειες της ένταξης στην εκπαίδευση των παιδιών με ειδικές ανάγκες, ο ρόλος του εκπαιδευτικού στην νέα πραγματικότητα που δημιουργείται καθώς και η παρουσία του δεύτερου εκπαιδευτικού στην τάξη, η παρουσία του οποίου θεωρείται απαραίτητη σε ένα ενταξιακό σχολείο. Στο δεύτερο κεφάλαιο αναλύεται ο όρος "Συμβουλευτική", το πλαίσιο στο οποίο επικεντρώνεται, το περιεχόμενο της, οι τομείς εφαρμογής/κατευθύνσεις καθώς και τα πρόσωπα στα οποία απευθύνεται π.χ. τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι οικείοι τους και οι εκπαιδευτικοί γενικής αγωγής. Παρουσιάζεται η αναγκαιότητα ύπαρξης της Συμβουλευτικής λόγω των αλλαγών που έχουν συντελεστεί σε παγκόσμιο επίπεδο στην ανάπτυξη και διάρθρωση της κοινωνίας καθώς και στην αλλαγή του ρόλου του εκπαιδευτικού, στον οποίο έχει ενσωματωθεί ο ρόλος του Συμβούλου. Ο ρόλος αυτός στην σχολική πραγματικότητα μπορεί να λάβει τρεις μορφές. Μπορεί να πάρει την ιδιότητα του εξωτερικού συνεργάτη, να είναι μέλος του διδακτικού προσωπικού του σχολείου ή τέλος μέλος συμβουλευτικών κέντρων που παρέχουν συμβουλευτική υποστήριξη σε σχολεία. Στα πλαίσια της εργασίας του, ο σύμβουλος συνεργάζεται με τον εκπαιδευτικό της κανονικής τάξης και κάτω από το πρίσμα αυτό δημιουργούνται τρία μοντέλα επικοινωνίας, στα οποία οι ρόλοι των δύο εμπλεκόμενων διαφοροποιούνται και καταλήγουν και σε διαφορετικό αποτέλεσμα. Στο τρίτο

κεφάλαιο αναλύεται ο σκοπός της εργασίας, η μεθοδολογία που ακολουθήθηκε, το δείγμα, τα εργαλεία έρευνας και η συζήτηση των αποτελεσμάτων που προέκυψαν. Τα αποτελέσματα έχουν χωριστεί σε κατηγορίες ανάλογα με το πεδίο που καλύπτουν. Αφορούν την στάση των συμβούλων – εκπαιδευτικών απέναντι στην ένταξη, την σχέση σημερινού σχολείου και ένταξης, τα πλαίσια εντοπισμού του συμβουλευτικού έργου που ασκούν καθώς και στην σχέση που αναπτύσσεται με τον εκπαιδευτικό κανονικής τάξης. Επίσης παρατείνονται και οι απόψεις των εκπαιδευτικών του κανονικού τμήματος σχετικά με τον ρόλο των συμβούλων – εκπαιδευτικών. Τέλος ακολουθούν τα συμπεράσματα της έρευνας, τα εμπόδια που δυσκολεύουν το έργο των εκπαιδευτικών καθώς και οι προτάσεις που τίθενται και περαιτέρω διερεύνηση του συγκεκριμένου θέματος.

426M/2007030 ΠΑΠΑΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΛΕΝΗ

«Διαχείριση Αλλαγών σε διοικητικό ακαδημαϊκό περιβάλλον»

Ποτίτσα Ξανθάκου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγήτρια Μαρία Καϊλα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Νίκο Ανδρεαδάκη, Επίκουρο Καθηγητή Πανεπιστήμιο Κρήτης /ΠΤΔΕ

426M/2007031 ΠΕΤΑΥΡΑΚΗ ΙΩΑΝΝΗΣ

«Επικοινωνιακή Επάρκεια Κτιριακών Υποδομών Εκπαιδευτικής Μονάδας. Δυνατότητες και μορφές βελτιωτικών παρεμβάσεων σε μελέτη περίπτωσης ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ- 1ο ΕΠΑ.Λ ΡΟΔΟΥ»

Καθηγητής Αναστάσιος Κοντάκος, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Γεώργιο Φεσάκη, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η εργασία έχει σκοπό να καταγράψει την υφιστάμενη επικοινωνιακή επάρκεια των υποδομών στα τεχνικά σχολεία της Δωδεκανήσου, τις απόψεις των εκπαιδευτικών σε θέματα που αφορούν τις ηλιακές υποδομές και τις μορφές επικοινωνίας της σχολικής μονάδας. Επιδιώκεται η αναζήτηση των στοιχείων από τη σχετική βιβλιογραφία και αρχεία των σχολείων- διευθύνσεις ΕΕ αλλά και από τις συνεντεύξεις με τους διευθυντές και από τα ερωτηματολόγια των εκπαιδευτικών.

426Μ/2007032 ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

«Απόψεις εκπαιδευτικών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αναφορικά με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού τους έργου»

Εμμανουήλ Κόνσολας, Λέκτορας, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Νικόλαο Ανδρεαδάκη, Επίκουρο Καθηγητή Πανεπιστήμιο Κρήτης /ΠΤΔΕ

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ Αν και το θέμα της αξιολόγησης του προσωπικού στο δημόσιο τομέα γενικότερα απασχολεί την πολιτεία, η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών φαίνεται να προβάλλεται ιδιαιτέρως τα τελευταία χρόνια και πολλές προσπάθειες εξεύρεσης ενός μοντέλου λειτουργικού και αποδεκτού από τους ενδιαφερόμενους έχουν γίνει, χωρίς όμως να έχει καμία από αυτές τελεσφορήσει. Η ιστορική αναδρομή στο θέμα της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών στη χώρα μας, αναδεικνύει βαθύτερα πολιτικά, κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα, τα οποία στιγμάτισαν τον κλάδο των εκπαιδευτικών και δημιούργησαν δυσπιστία και αντανάκλαστικά άρνησης στην αξιολόγηση. Η απουσία της αξιολόγησης των εκπαιδευτικών τα τελευταία είκοσι επτά χρόνια (από το 1982 που καταργήθηκε ο θεσμός του Επιθεωρητή), με εξαίρεση κάποια μορφή αξιολόγησης για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης, δημιουργεί προβληματισμό, λόγω άγνοιας των δεδομένων που έχουμε σχετικά με πολλούς τομείς της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Το Υπουργείο Παιδείας όλο αυτό το διάστημα έχει προχωρήσει στην εκπόνηση και την ψήφιση ενός σημαντικού αριθμού νομοθετικών κειμένων που αφορούν την αξιολόγηση του έργου των εκπαιδευτικών (Σχέδιο Π.Δ./1988, το Π.Δ.320/1993, ο Νόμος 2525/1997, η Υ.Α Δ2/1998, η Υ.Α Γ2/1998, ο Νόμος 2986/2002 κ.ά), μέσα από τα οποία γίνεται αντιληπτό, ότι τουλάχιστον σε επίπεδο προθέσεων υπάρχει διάθεση προς την κατεύθυνση συνολικής αξιολόγησης του εκπαιδευτικού έργου. Παράλληλα, οι μελετητές του συγκεκριμένου ερευνητικού πεδίου, έχουν διατυπώσει πλουραλιστικά τις θέσεις τους, ενώ τα συνδικαλιστικά όργανα των εκπαιδευτικών έχουν παρουσιάσει αξιολογες προτάσεις πάνω στο θέμα αυτό. Οι κατά τεκμήριο αντίθετες απόψεις και θέσεις των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών στις προτάσεις του Υπουργείου Παιδείας, πηγάζουν κυρίως από τη διάχυτη καχυποψία τους, ότι απώτερος στόχος κάθε προσπάθειας υλοποίησης ενός συστήματος αξιολόγησης είναι η επιβολή ενός καθεστώτος ελέγχου και «εποπτείας», η επαναφορά του επιθεωρητισμού στη σύγχρονη εκδοχή του με συμμετοχικές διαδικασίες και «δημοκρατικές» μεταρρυθμίσεις και όχι η επαγγελματική «απολογισμικότητα της εκπαίδευσης και η αποτελεσματικότητα και ανταγωνιστικότητα του εκπαιδευτικού μας συστήματος» (Χαρακόπουλος,1998). Παρόλα αυτά, η συζήτηση για την αξιολόγηση του έργου των εκπαιδευτικών διεξάγεται βασιζόμενη σε θέσεις που δεν τεκμηριώνονται επαρκώς από την κάθε πλευρά., με αποτέλεσμα στην πράξη να μην έχουν ληφθεί αποφάσεις αναφορικά με το σημαντικό αλλά και ευαίσθητο ζήτημα της αξιολόγησης του έργου των εκπαιδευτικών έως σήμερα. Τα δε νέα δεδομένα της εποχής μας στο χώρο της εκπαίδευσης, όπως η εισαγωγή νέων προγραμμάτων, νέων

μεθόδων, νέων βιβλίων αλλά και νέων οργανωτικών δομών και απαιτήσεων στη διοίκηση της εκπαίδευσης, δημιουργούν την ανάγκη για την ύπαρξη ενός μοντέλου αξιολόγησης τόσο των εκπαιδευτικών όσο και των στελεχών της εκπαίδευσης, προβληματισμός που φαίνεται να έχει ωριμάσει στη συνείδηση των περισσότερων εκπαιδευτικών. Η παρούσα έρευνα εστιάζει το ενδιαφέρον της, στις απόψεις των εκπαιδευτικών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης αναφορικά με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού τους έργου. Στόχος της έρευνας αποτελεί η καταγραφή των απόψεων αυτών, προκειμένου να συμβάλλει στον εμπλουτισμό της όλης συζήτησης, καθώς και στη διαμόρφωση ενός κοινού πλαισίου. Ταυτόχρονα, η παρούσα έρευνα επιχειρεί να προσεγγίσει και να αναλύσει κριτικά τις επιλογές της Πολιτείας, όπως αυτές εκφράζονται μέσα από το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο για την αξιολόγηση. Η εργασία αποτελείται από δυο μέρη : το θεωρητικό και το ερευνητικό μέρος. Στο θεωρητικό μέρος, αρχικά γίνονται οι αναγκαίες διασαφηνίσεις των εννοιών που αναφέρονται στην παρούσα εργασία και που εμπλέκονται είτε άμεσα είτε έμμεσα στην αξιολόγηση του έργου των εκπαιδευτικών, ακολουθεί μια ιστορική αναδρομή της αξιολόγησης στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα από την ίδρυση του ελληνικού κράτους έως σήμερα και παρουσιάζεται το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την αξιολόγηση. Στη συνέχεια αναφέρονται ο σκοπός, οι στόχοι, τα μοντέλα, τα είδη, οι τεχνικές, τα μέσα και υλικά, οι φορείς και τα κριτήρια μιας αξιολογικής διαδικασίας και το πρώτο μέρος ολοκληρώνεται με την παρουσίαση ανάλογων ερευνών για την αξιολόγηση του έργου των εκπαιδευτικών στον ελληνικό χώρο. Στο ερευνητικό μέρος παρουσιάζεται η μεθοδολογία της έρευνας που ακολουθήθηκε, γίνεται επεξεργασία και ανάλυση των ερευνητικών δεδομένων σε επίπεδο περιγραφικής και επαγωγικής στατιστικής με τη βοήθεια του Στατιστικού Πακέτου για τις Κοινωνικές Επιστήμες S.P.S.S 15.0 και ολοκληρώνεται με τα συμπεράσματα και τις προτάσεις που πηγάζουν από την ανάλυση των ευρημάτων της έρευνας. Θεωρούμε ότι η τοποθέτηση των εκπαιδευτικών στο σύνολο των ερωτημάτων του ερωτηματολογίου της έρευνας, αποτελεί σημαντική διάσταση στη συζήτηση αναφορικά με την αξιολόγηση του έργου τους.

426M/2007033 ΧΟΥΠΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

«Η μελέτη της συναισθηματικής κατάστασης των μαθητών στο σχολικό περιβάλλον»

Θωμάς Μπαμπάλης, Λέκτορας, Π.Τ.Δ.Ε του Πανεπιστημίου Αθηνών

Ποτίσα Ξανθάκου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007034 ΠΕΠΟΥΔΗ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

«Σχεδιασμός και ανάπτυξη ψηφιακού εκπαιδευτικού υλικού για την αρχιτεκτονική δικτύων Η/Υ, σύμφωνα με τις αρχές της εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και αξιολόγησή του από σπουδαστές ειδικότητας πληροφορικής του Ινστιτούτου Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ι.Ε.Κ.) Σερρ

Αντώνιος Λιοναράκης, Επίκουρος Καθηγητής Ε.Α.Π.

Καθηγήτρια Αγγελική Δημητρακοπούλου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Γεώργιο Φεσάκη, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007035 ΤΣΙΡΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

«Η άσκηση διοίκησης στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση σε νησιωτικό πλέγμα»

Καθηγητής Χρήστος Σαΐτης, του Π.Τ.Δ.Ε., του Πανεπιστημίου Αθηνών

Καθηγητή Αναστάσιο Κοντάκο, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007036 ΠΑΛΑΙΟΔΗΜΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

«Ανάλυση διάδρασης σε ιστολόγια (blogs) με έμφαση στη διδασκαλία και στη μάθηση»

Γεώργιος Φεσάκης, Λέκτορας Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Φραγκίσκο Καλαβάση, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγήτρια Αγγελική Δημητρακοπούλου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η συνεργατική μάθηση ως διδακτική μέθοδος γεννήθηκε στην τάξη αλλά η πρόσφατη ανάπτυξη του διαδικτύου και γενικότερα των Τ.Π.Ε. έκαναν δυνατή τη συνεργασία εξ αποστάσεως διαμέσου των υπολογιστών. Έτσι δημιουργήθηκαν δραστηριότητες που περιλαμβάνουν την εξ αποστάσεως σύγχρονη και ασύγχρονη αλληλεπίδραση μέσω υπολογιστών χρησιμοποιώντας π.χ τα chat rooms, τα forums, τα περιβάλλοντα συνεργατικών προσομοιώσεων και τα τελευταία χρόνια τα ιστολόγια (blogs) και ιδιαίτερα τα ομαδικά. Η μελέτη του ρόλου που παίζουν οι υπολογιστές σε τέτοιου είδους δραστηριότητες απασχόλησε τόσο τον τομέα της ομαδικής εργασίας υποστηριζόμενης από υπολογιστή (Computer Support for Collaborative Work, CSCW) όσο και τον τομέα της συνεργατικής μάθησης υποστηριζόμενης από υπολογιστή (Computer Support for Collaborative Learning, CSCL). Οι ποικίλες αλληλεπιδράσεις και η μάθηση δεν συμβαίνουν απλά επειδή κάποιοι μαθητές κάθονται γύρω από ένα τραπέζι ή χρησιμοποιούν δικτυωμένους υπολογιστές. Για να είναι αποτελεσματικές οι αλληλεπιδράσεις θα πρέπει ο διδάσκων να έχει σχεδιάσει τη δραστηριότητα με τέτοιο τρόπο που να επιτρέπει να συμβούν οι αλληλεπιδράσεις, Ο σχεδιασμός αυτός γίνεται μέσω ενός συνεργατικού σεναρίου (collaboration script) Επιπλέον οι αλληλεπιδράσεις μπορούν να ρυθμιστούν είτε από το διδάσκοντα είτε από τους ίδιους τους μαθητές αρκεί βέβαια να έχουν επίγνωση της συνολικής αλληλεπίδρασης με άλλα λόγια να μπορούν να παρακολουθήσουν την αλληλεπίδραση. Η χρήση εργαλείων ανάλυσης της διάδρασης και η παροχή δεικτών ανάλυσης της διάδρασης μπορεί να υποστηρίξει την παρακολούθηση της αλληλεπίδρασης και να οδηγήσει τους μαθητές στην επίγνωση και την αυτορύθμιση (Dimitracopoulou et al, 2005) αλλά και να λειτουργήσει ως υποστηρικτικό εργαλείο για το διδάσκοντα (Jermmann, 2004). Ο σκοπός της παρούσας εργασίας είναι να δοκιμαστεί η αποτελεσματικότητα των ομαδικών ιστολογίων ως συνεργατικά περιβάλλοντα μάθησης, αλλά και να μελετηθεί η χρήση υποστηρικτικών εργαλείων ανάλυσης της διάδρασης σε ομαδικά ιστολόγια τα μέλη των οποίων εκτελούν συνεργατικές δραστηριότητες που βασίζονται σε σενάριο συνεργασίας (collaboration script).

426M/2007037 ΣΙΜΙΝΤΖΗ ΘΕΟΔΩΡΑ

«Ο ρόλος του υποδιευθυντή και η συμβολή του στην αποτελεσματικότερη λειτουργία των σχολείων Β/θμιας Εκπ/σης στο νομό Αττικής»

Καθηγητής Χρήστος Σαΐτης, του Π.Τ.Δ.Ε. ,του Πανεπιστημίου Αθηνών

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007038 ΧΑΡΤΕΡΟΥ ΜΑΡΙΑ

Νομικές ρυθμίσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα που αφορούν στην εκπαίδευση αλλοδαπών, παλλιννοστούντων και μειονοτήτων

Χρίστος Γκόβαρης, Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγήτη Ιωάννη Χατζηγεωργίου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007039 ΧΑΜΟΥΖΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

Η θεσμική λειτουργία του διευθυντή στην ισχύουσα για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση έννομη τάξη: διοικητικό έργο, προσέγγιση της διάστασης του νομικού δέοντος με το πραγματικό και κοινωνικό είναι

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η εργασία αυτή αναφέρεται στο κατά πόσο ο Διευθυντής του Σχολείου πρέπει να μπορεί να προβαίνει σε ερμηνεία της εκπαιδευτικής νομοθεσίας με χρήση κριτηρίων μεταξύ άλλων και της νομικής επιστήμης

426M/2007040 ΧΑΔΟΥ ΝΙΚΟΛΕΤΑ

«Marketing και Επικοινωνιακή Πολιτική στην Εκπαίδευση: μια μελέτη περίπτωσης σε ιδιωτικές σχολικές μονάδες»

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Φραγκίσκο Καλαβάση, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η παρούσα εργασία έχει ως αντικείμενο την ουσιαστική μελέτη, εμβάθυνση και διερεύνηση των πτυχών εφαρμογής στη θεωρία και τη πράξη του σύγχρονου marketing στο χώρο της Εκπαίδευσης. Το θεωρητικό πλαίσιο. Σε όλο το μήκος και πλάτος του με συστημική σκέψη, επιχειρείται μελέτη της πλούσιας συλλογής πληροφόρησης που κατέχουμε. Η συλλογή μας εντοπίζει χρονολογικά πληροφορίες από το 1911 έως την ημερομηνία της τελευταίας παράδοσης της μελέτης και περιλαμβάνει αναδρομικά, όλα τα διαδοχικά στάδια και τις πτυχές τους αναφορικά με τις θεωρίες για το marketing, τις εξελίξεις και τις πρακτικές εφαρμογές τους λεπτομερώς στο χώρο της Εκπαίδευσης αλλά και συνοπτικότερα στους διαφορετικούς τομείς της πλανητικής οικονομίας. Το θεωρητικό μέρος ολοκληρώνεται με την παράθεση των συμπερασμάτων, των προτάσεων και της κριτικής της μελέτης χωρίς να παραλειφθεί "το διά ταύτα", ο επίλογος. Το θεσμικό πλαίσιο. Είναι συγκεχυμένο και δύσκολο προσπελάσιμο στους μη έχοντες ειδικές νομικές γνώσεις. Το ερευνητικό πλαίσιο περιλαμβάνει: Ερευνητικό ερώτημα. Διερευνήθηκε "η κλιμάκωση των επιπέδων εφαρμογής-χρήσης του marketing και ο βαθμός αποτελεσματικότητας του marketing αλλά και των εκπαιδευτικών μονάδων ένεκεν της χρήσης του marketing". Βάση Διερεύνησης. Οι οργανωσιακές δομές της στρατηγικής της έρευνας στηρίχθηκαν στη συλλεχθείσα πλούσια και υψηλού κύρους πληροφόρηση-γνώσεων και εμπειριών. Μέθοδος διερεύνησης. Στοχεύθηκαν ερευνητικά σαράντα-μία (41) εκπαιδευτικές μονάδες των περιοχών Αττικής και προαστίων, Ρόδου και προαστίων, Λαμίας και προαστίων. Συλλέχθηκαν τριανταέξι (36) ερωτηματολόγια και τριανταέξι (36) Δελτία Δομημένης Συνέντευξης Πληροφοριολήπτριας (Δ.Δ.Σ.Π.). Η δόμηση αυτών των εργαλείων της έρευνας περιλαμβάνει τις τέσσερις (4) περιοχές κριτηρίων της μεθόδου Balance Score Card (BSC). Επομένως στη μέθοδο αυτή στηρίχθηκε η αξιολόγηση της συλλεχθείσας πληροφόρησης που αποτιμήθηκε ποιοτικά και ποσοτικά. Ευρήματα. Τα εξαχθέντα συμπεράσματα για κάθε περιοχή περιλαμβάνουν την ποσόστωση των θετικών κριτηρίων προς τα αρνητικά. Προηγείται ως προς τις εφαρμογές του marketing η περιοχή Αττικής με 25,36 % Θ /0% Α ακολουθεί η Ρόδου με 8,46 % Θ / 27,78 % Α και τελευταία η Λαμίας με 5,07%Θ/33,33%Α. Επίσης μεταξύ των τριανταέξι (36) εκπαιδευτικών μονάδων εντοπίστηκαν σημαντικές ποιοτικές διαφοροποιήσεις, συμπέρασμα το οποίο είναι αξιοποιήσιμο προς πολλές κατευθύνσεις. Σε σφαιρικότερη κατεύθυνση το marketing εφαρμόζεται, σε ελάχιστο ποσοστό στην ιδιωτική εκπαίδευση και σε μηδενικό ποσοστό στη δημόσια εκπαίδευση της χώρας μας. Συζήτηση. Η κατάδειξη των στόχων του marketing στην εκπαίδευση είναι η θεμελίωση ενός νέου και μοντέρνου σχολικού συγκροτήματος στην καρδιά της

Εκπαίδευσης που θα εφαρμόζει τις αρχές του σύγχρονου marketing και θα παράγει υπηρεσίες καινοτόμες, ποιοτικά πρωτοποριακές, προφητικές και με σεβασμό στο περιβάλλον της εκπαίδευσης καθώς και στο ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Η στόχευση αυτή επιτυγχάνεται με το "σχέδιο μοντέλου ανάπτυξης σύγχρονης εκπαιδευτικής μονάδας".

426M/2007041 ΠΑΝΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Παράγοντες ικανοποίησης των γονέων από την παρεχόμενη στα παιδιά τους Α/θμια Δημόσια Ειδική Αγωγή και Εκπαίδευση

Χρήστου Ευάγγελος, Επίκουρος Καθηγητής, Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Καθηγητής Πολεμικός Νικήτας, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ποτίτσα Ξανθάκου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007042 ΠΟΤΣΑΚΗ ΕΙΡΗΝΗ

«Η πανεπιστημιακή μονάδα και η διοίκησή της: το παράδειγμα του ελληνικού δημόσιου Πανεπιστημίου»

Έλενα Θεοδωροπούλου, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγήτρια Μαρία Καΐλα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ποτίτσα Ξανθάκου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η παρούσα μελέτη, μέσα από την ιστορική διαδρομή με αφετηρία την ίδρυση και στη συνέχεια την εξέλιξη του ελληνικού πανεπιστημίου, έχοντας υπόψη τις θεωρίες περί διοίκησης και ηγεσίας και ανατρέχοντας στους νόμους-πλαίσιο που κατά καιρούς ψηφίστηκαν και αφορούν στη δομή και λειτουργία του ελληνικού πανεπιστημίου, στοχεύει να δείξει ότι ο τρόπος οργάνωσης της ακαδημαϊκής λειτουργίας του ελληνικού πανεπιστημίου δεν συμβαδίζει πάντα με τον τρόπο οργάνωσης της διοικητικής λειτουργίας του, που νομοθετικά υφίσταται για να την υποστηρίξει. Η εργασία θέλει να δείξει, ότι οι ακαδημαϊκοί στόχοι που συνεχώς τίθενται, απαιτούν συχνά μια ανάλογα εξειδικευμένη διοικητική υποστήριξη, που πολλές φορές δεν ανήκει στην αρμοδιότητα των πανεπιστημίων να την οργανώσουν, αφού οι προδιαγραφές οργάνωσης της διοίκησης τίθενται από το κράτος, ακολουθώντας τη λογική που διέπει την ευρύτερη στελέχωση των δημόσιων οργανισμών. Επιπλέον, ότι αυτοί οι στόχοι συχνά προσκρούουν σε μια διοικητική υποστελέχωση που δεν μπορεί το πανεπιστήμιο να την αντιμετωπίσει, έστω και μέσω μιας αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών του, επειδή αυτή, η αναδιοργάνωση, δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές του, όπως θα μπορούσε κανείς να φανταστεί λόγω της αυτονομίας του, αλλά στις αρμοδιότητες άλλων σχετικών κρατικών μηχανισμών. Τέλος, ότι η διαχείριση ενός τέτοιου ιδιότυπου θεσμού, εφόσον θέλει να συνεχίσει να υπηρετεί τους βασικούς ακαδημαϊκούς και ερευνητικούς του στόχους και να είναι παράλληλα σύγχρονος, και μάλιστα δεν θα πρέπει να ακολουθεί τις διαχειριστικές αρχές που διέπουν την ευρύτερη αγορά, θα πρέπει όμως να τις λαμβάνει υπόψη του για την αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση αυτών των στόχων.

426M/2007043 ΠΛΙΑΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ

Το Ανθρώπινο Κεφάλαιο στη Διοίκηση των Ξενοδοχειακών Μονάδων στο νησί της Ρόδου

Πέρσα Φώκιαλη, Επίκουρη Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητής Αναστάσιος Κοντάκος, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

426M/2007044 ΜΠΑΚΑΡΗ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

«Επικοινωνία: Εκπαιδευτικών και γονέων στην Π.Ε. Το παράδειγμα του δήμου Πεταλούδων»

Καθηγητής Αναστάσιος Κοντάκος, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ποτίτσα Ξανθάκου, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Ο ρόλος της επικοινωνίας μεταξύ σχολείου και οικογένειας θεωρείται πολύ σημαντικός. Αποτελεί έναν από τους βασικότερους παράγοντες για τη δημιουργία θετικού σχολικού κλίματος, συμβάλλοντας στη σχολική επίδοση, τις διαπροσωπικές σχέσεις, στην αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού έργου και στην σχολική αποτελεσματικότητα γενικότερα. Μέσα από τις απόψεις των εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης των σχολείων του δήμου Πεταλούδων της Ρόδου, η παρούσα έρευνα επιχειρεί να εξετάσει τις μορφές, τη συχνότητα, τους λόγους επικοινωνίας, μεταξύ των εκπαιδευτικών και των γονέων. Διαπιστώνουμε λοιπόν ότι: 1. Οι εκπαιδευτικοί επικοινωνούν με τους γονείς συνήθως μια φορά το μήνα, προτιμούν την πρόσωπο με πρόσωπο επικοινωνία και είναι αρκετά ικανοποιημένοι από το επίπεδο επικοινωνίας τους με τους γονείς. Ωστόσο, η επικοινωνία περιορίζεται στην ενημέρωση επίδοσης και συμπεριφοράς των μαθητών. 2. Η επικοινωνία μεταξύ σχολείου και οικογένειας, η οποία ως ένα βαθμό αποδίδεται στη συμπεριφορά των διευθυντών, είναι παιδαγωγικά χρήσιμη, συμβάλλει στην αποτελεσματικότητα του σχολείου και στην ανάπτυξη καλού σχολικού κλίματος. 3. Οι γονείς επιδιώκουν την επικοινωνία με τους εκπαιδευτικούς από ενδιαφέρον για τα παιδιά τους. Οι διαπιστώσεις της παρούσας έρευνας, επισημαίνουν απλώς κάποιες τάσεις στα θέματα επικοινωνίας στην εκπαίδευση, γι' αυτό και προτείνεται η συνέχιση, εμβάθυνση και ανάπτυξη της παρούσας έρευνας, η οποία αναμένει να συμβάλει πολλαπλώς στην εκπαιδευτική διαδικασία.

426M/2007045 ΤΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

«Προσδοκίες αλλοδαπών μαθητών και αλλοδαπών γονέων από το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα»

Χρίστος Γκόβαρης, Αναπληρωτής Καθηγητής Π.Τ.Δ.Ε. Πανεπιστημίου Θεσσαλίας

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Παναγιώτη Σταμάτη, Διδάσκοντα 407/80 Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Η Ελληνική κοινωνία θεωρείται στις μέρες μας ως πολυπολιτισμική και βρίσκεται αντιμέτωπη με το πρόβλημα της προσαρμογής στο εκπαιδευτικό της σύστημα, των παιδιών μεταναστών, των παλινοστούτων ομογενών και των αλλοδαπών που εισρέουν μαζικά στη χώρα. Η Διαπολιτισμική Εκπαίδευση ασχολείται με τα προβλήματα που δημιουργούνται από τη συνάντηση ατόμων από πολλούς πολιτισμούς καθώς και με τις παιδαγωγικές παρεμβάσεις για την αντιμετώπισή τους. Η Ελλάδα ως χώρα υποδοχής μεταναστευτικών ομάδων, αντιμετωπίζει μια ιδιαίτερη πρόκληση στο να διαμορφώσει ένα σχολικό και κοινωνικό περιβάλλον το οποίο να ανταποκρίνεται στις ανάγκες και τις απαιτήσεις όλων των πολιτισμικών και κοινωνικών ομάδων. Στο σύγχρονο ελληνικό σχολείο τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν παιδιά που διαφοροποιούνται πολιτισμικά και γλωσσικά από την επίσημη ελληνική πολιτισμική πραγματικότητα δεν είναι εντελώς άγνωστα. Η ερευνητική δραστηριότητα που αναπτύχθηκε τα τελευταία χρόνια προσπαθεί να εντοπίσει και να περιγράψει συγκεκριμένες καταστάσεις πολιτισμικών συγκρούσεων. Στη διεθνή βιβλιογραφία έχουν δημοσιευτεί πληθώρα μελετών για την εκπαίδευση και την πολιτισμική ανάπτυξη των μεταναστευτικών ομάδων. Ωστόσο, τα εκπαιδευτικά προβλήματα των μεταναστών παραμένουν έντονα, τόσο στο επίπεδο της επιστημονικής ανάλυσης, τόσο και στο επίπεδο της εκπαιδευτικής πολιτικής. Εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις τα εκπαιδευτικά και κοινωνικά προβλήματα των παλινοστούτων και αλλοδαπών μαθητών στη χώρα μας αντιμετωπίζονται ερευνητικά ως άτομα με «ειδικές ανάγκες», χωρίς καμία σύνδεση με την έρευνα για τους μετανάστες και τις εθνικές μειονότητες. Αυτό οδηγεί σε μια περιγραφικής μορφής ερευνητική δραστηριότητα και σε έναν περιορισμό του ερευνητικού πεδίου. Με την εργασία αυτή επιδιώκουμε να συμβάλλουμε στην κατανόηση των αιτιών που προκαλούν τα προβλήματα των παλινοστούτων και των αλλοδαπών παιδιών και να βοηθήσουμε στη διαμόρφωση στρατηγικών για μια συστηματική και αποτελεσματική αντιμετώπισή τους.

426M/2007046 ΣΑΛΙΑΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

«Ο ρόλος του διευθυντή στη διαδικασία εφαρμογής και αξιολόγησης του αναλυτικού προγράμματος στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στα νησιά της Χίου και της Ρόδου»

Καθηγητής Ιωάννης Χατζηγεωργίου, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου

Καθηγητή Αναστάσιο Κοντάκο, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ. Πανεπιστημίου Αιγαίου

Εμμανουήλ Κόνσολα, Λέκτορα, Τ.Ε.Π.Α.Ε.Σ., Πανεπιστημίου Αιγαίου